

სამედიცინო გაზეთი

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის გამომცემა
გამოცემა 1957 წლიდან
№10 (308) დეკემბერი, 2017 წელი

გაზეთი

გილოჯავთ ახალ 2018 წელს!

მინდა გულთადად მოგილოცოთ შობა-ახალი წელი და გისურვოთ განვითარება, წინსვლა, ახალ-ახალი მიღწევები სამედიცინო სფეროსა და პრაქტიკულ საქმიანობაში, ჯანმრთელობა და კეთილდღეობა!

ახალ წელს ვულოცავ ყველას – სტუდენტსა და პროფესორს, მკვლევარსა და ჯანდაცვის ყველა პროფესიონალს, ადმინისტრაციას, ჩვენს მრავალრიცხოვან გულშემოტიკვარსა და პარტნიორს, ვისაც წვლილი შეაქვს თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის წინსვლასა და განვითარებაში. ჩვენი უნივერსიტეტის წარმატება თითოეული ჩვენგანის მონაპოვარი და პირადი წარმატებაცაა, ჩვენი ერთობლივი, გუნდური მუშაობის შედეგია.

ცხადია, ახალი წელი ერთგვარი შეჯამების დროა. თუ გასულ წელს გადავალვით თვალს, ჩვენი მიღწევები კვლავაც გვაძლევს სიამაყის საფუძველს.

გასულ წელსაც სერიოზული წინსვლა გვქონდა – განვხორციელეთ არაერთი პროექტი, შევასრულეთ თქვენთვის მოცემული არაერთი პირობა.

ისევ განსაკუთრებული ყურადღება მიექცა სასწავლო გარემოს რეაბილიტაციას და ტექნიკურ აღჭურვას, საუნივერსიტეტო კლინიკების და, მთლიანად, ინფრასტრუქტურის განვითარებას.

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სტრატეგიული ამოცანაა სწავლის ხარისხის მუდმივი განვითარება, თსუ-ის რეპუტაციის შენარჩუნება, როგორც

ეროვნული და WFME სტანდარტების შესაბამისი სამედიცინო განათლების ტრადიციულად გამორჩეული ცენტრისა როგორც საქართველოში, ისე – საერთაშორისო არენაზე.

ჩვენს უნივერსიტეტში ხორციელდება პროგრესული გარდაქმნები, რომელიც საგრძნობი და თვალსაჩინოა. გარდაქმნების მიზანს წარმოადგენს ევროპული სტანდარტების შესაბამისი სამედიცინო განათლების ახალი მოდელის შემუშავება და დანერგვა. ჩვენ მომავალში კიდევ უფრო ცხადად შევიგრძნობთ ამ რევოლუციური გარდაქმნების შედეგს!

ულრმესი მადლობა ყველას, ვისაც ამ მიღწევებში წვლილი მიუძღვის!

ამჟამად თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი მიჩნეულია ყველაზე მოთხოვნად სამედიცინო სკოლად საქართველოში, სადაც 8596 სტუდენტი, მაგისტრანტი და დოქტორანტი იღებს განათლებას, მათგან 2300 – მსოფლიოს 64 ქვეყნიდან.

ჩვენი პარტნიორია 100-ზე მეტი უნივერსიტეტი და კლინიკა 40-ზე მეტი ქვეყნიდან, სადაც ყოველწლიურად სტაჟირებას გადის რამდენიმე ასეული სტუდენტი და რეზიდენტი. უნივერსიტეტში წარმატებით ხორციელდება საერთაშორისო პროგრამები: მედიცინის ფაკულტეტზე, ემორის უნივერსიტეტთან ერთად – დიპლომირებული მედიკოსის ამერიკული პროგრამა; ერთობლივი საბაკალავრო და სამაგისტრო პროგრამები საზოგადოებრივი ჯანდაცვაში უნივერსიტეტის მედიცინის და ალსტრულების აკადემიასთან (საფრანგეთი),

საქეთო პროგრამა ავსტრიის ტიროლის კლინიკების გაერთიანების დასავლეთ საგანმანათლებლო ცენტრთან (AZW) ერთად.

ჩვენს უნივერსიტეტს ლექციების წასაკითხად სტუმრობენ აშშ-ის, ევროკავშირის ქვეყნების, დიდი ბრიტანეთის, თურქეთის და ისრაელის უნივერსიტეტების პროფესორები და წამყვანი სპეციალისტები.

სამედიცინო უნივერსიტეტში განხორციელდა კლინიკური უნარჩვენების ცენტრის სრული მოდერნიზაცია, ცენტრი განთავსდა ახალ სივრცეში, რომელიც სრულად პასუხობს თანამედროვე მოთხოვნებს. ცენტრის ბაზაზე, კვლავაც, კლინიკური უნარების ათვისებასთან ერთად, ობიექტურად სტრუქტურირებული კლინიკური გამოცდები (OSCE) ტარდება.

ჩვენმა უნივერსიტეტმა ზედიზედ 5-ჯერ მოიპოვა გამარჯვება ნომინაციაში – „საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფა და გამჭვირვალე საქმიანობა“.

განათლება ქვეყნის პრიორიტეტია! ჩვენი პირველი და უმნიშვნელოვანესი ამოცანა უნივერსიტეტის საგანმანათლებლო საქმიანობის ხელშეწყობაა. უნივერსიტეტი მომავალშიც შეეცდება, სტუდენტებს შეუქმნას ყველა საჭირო პირობა შესაძლებლობების სრულად გამოვლენისა და წარმატების მიღწევისთვის.

ახალგაზრდობა სიამაყის მიზეზს გვაძლევს. ვუსურვებ მათ ნაყოფიერად გამოეყენებინათ სტუდენტური წლები, რათა მაღალკვალიფიციურ სპეციალისტებად ჩამოყალიბდნენ

და გამართლებინათ ის იმედები, რასაც მათზე უნივერსიტეტი და მთლიანად, ქვეყანა და საზოგადოება ვამყარებთ!

ჩვენ ობიექტური და სერიოზული გამოწვევების წინაშე ვდგავართ, მაგრამ, დარწმუნებული ვარ, ნაბიჯ-ნაბიჯ, ინტელექტით, შრომით და, რაც მთავარია, ჩვენი უნივერსიტეტის და პროფესიის სიყვარულით, ერთად დავძლევთ ყველა პრობლემას.

მომავალ წელს განსაკუთრებული ყურადღება კვლავ მიექცევა აკადემიური სწავლების ხარისხს, ყოველმხრივ ვეცდებით, გავაუმჯობესოთ სასწავლო გარემო, საინფორმაციო და სასწავლო ტექნოლოგია, მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა. ხელს შევუწყობთ აკადემიური და ადმინისტრაციული პერსონალის პროფესიულ განვითარებას, განსაკუთრებული ყურადღება მიექცევა აკადემიურ პატიოსნებას, ლექციების ჩატარების ხარისხს, მცირე ჯგუფებში მუშაობის მეთოდოლოგიას. კვლავ დაინერგება სწავლებისა და შეფასების ახალი, თანამედროვე მეთოდები, რომლებიც, ფაქტების ცოდნის გარდა, სტუდენტთა კლინიკური ჩვევების ათვისებასა და შეფასებას უზრუნველყოფს. უნივერსიტეტი საკუთარ ინტელექტუალურ მიღწევებს ხელმისაწვდომს გახდის არა მარტო თავისი სტუდენტებისა და პროფესორ-მასწავლებლების, არამედ პაციენტების და ფართო საზოგადოებისთვისაც.

წავახალისებთ ინოვაციურობასა და შემოქმედებით უნარებს, კრეატიულობას;

არსებობს კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ღირებულება, რომლის გარეშეც ყველა სხვა პირობის შესრულება ძალიან გაგვიჭირდება – ეს გახლავთ ურთიერთპატივისცემა და კეთილსინდისიერი თანამშრომლობა.

უნივერსიტეტი თავისი მისიის განსახორციელებლად მზად არის თანამშრომლობის ყველა ადგილობრივ და საერთაშორისო ორგანიზაციასთან. ასევე, ქვეყნისა და საზოგადოების მოთხოვნების შესაბამისად, ჩვენი შესაძლებლობების ფარგლებში, მზად ვართ, განვხორციელოთ სხვადასხვა სახის საინფორმაციო, საკონსულტაციო, დიაგნოსტიკური, კვლევითი, სარეაბილიტაციო და სამკურნალო ღონისძიებები, მონაწილეობა მივიღოთ ყველა პროცესში, რომლის მიზანიც მოსახლეობის ჯანმრთელობის გაუმჯობესებაა.

ჩვენ გვგაერთიანებს ლოზუნგი – „ტრადიციებით მომავლისაკენ“. სწორედ ამ ღირებულებებზე დაყრდნობით და დაულალავი შრომით უნდა შევქმნათ ხვალინდელი დღე. მჯერა, ერთად უდიდეს წარმატებას მივაღწევთ!

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორი, პროფესორი ზურაბ პაღალაძე

თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტის რექტორს, პროფესორ ვაჟა პაპიაშვილს, ოქსფორდის აკადემიური კავშირის საპატიო პროფესორის წოდება მიენიჭა

19 დეკემბერს, დიდ ბრიტანეთში, ოქსფორდის ლიდერთა სამიტზე, რომელიც განათლების მართვის აკადემიის ორგანიზებით ჩატარდა, თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტის რექტორს, პროფესორ ვაჟა პაპიაშვილს მედიის დარგში განხორციელებული დასახურებისათვის, კერძოდ კი, განათლების მართვაში, სამეცნიერო-კვლევით აქტიურობაში, თანამედროვე საზოგადოებაში უმაღლესი განათლების როლისა და ეფექტურობის ნარმოჩენაში განხორციელებული აქტიურობისთვის, ოქსფორდის აკადემიური კავშირის საპატიო პროფესორის წოდება მიენიჭა.

ოქსფორდის აკადემიური კავშირის ლიდერთა სამიტზე, რომელსაც ევროპის რექტორთა კლუბის წარმომადგენლები და 55 ქვეყნის აკადემიური ელიტა დაესწრო, პროფ. ვაჟა პაპიაშვილს ოქსფორდის აკადემიური კავშირის დიპლომი და ტიტულის ყველა ატრიბუტიკა საზეიმოდ გადაეცა.

ოქსფორდის აკადემიური კავშირის საპატიო პროფესორის წოდება დაწესდა ოქსფორდში, აკადემიური კავშირის და განათლების მართვის აკადემიის მიერ, ევროპის რექტორთა კლუბის და სოკრატეს საერთაშორისო კომიტეტის ხელშეწყობით. ამ საპატიო ტიტულის მინიჭება ხდება იმ პირებისათვის, ვისაც განსაკუთრებული წვლილი მიუძღვით თანამედროვე საზოგადოების სოციალურ და ინტელექტუალურ პროგრესში, მეცნიერების, კულტურის და განათლების სფეროს ინტეგრაციის პროცესებში. წოდება ენიჭება გამოჩენილ მეცნიერებს, გამორჩეულ მასწავლებლებს, საგანმანათლებლო დაწესებულებების წარმატებულ ხელმძღვანელებს, ცნობილ საზოგადო

და პოლიტიკურ მოღვაწეებს, კულტურის წარმომადგენლებსა და დიპლომატებს.

ოქსფორდის აკადემიური კავშირის საპატიო პროფესორის წოდება უდიდესი პრივილეგიაა, რაც ხელს შეუწყობს თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტის საერთაშორისო კავშირების გაღრმავებას, აკადემიური კავშირის სხვა წევრებთან ერთობლივი პროექტების განხორციელებას, უნივერსიტეტის აკადემიურ პერსონალსა და ევროპისა და დიდი ბრიტანეთის უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებებთან თანამშრომლობის განვითარებას.

ბავშვი რეაგირებს როგორც თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტს საბავშვო უნივერსიტეტს საბავშვო უნივერსიტეტს

მიმდინარე წლის 19 დეკემბერს თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტს ეწვივნენ: ნორვეგიელი დერმატოლოგი და ბიზნესმენი ოლე მარტინ რორდამი (კომპანია LRCSI s LRPk) და „ჰელსინგის თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის“ დირექტორი სონო ნიბლაძე. სტუმრებს შეხვდნენ: თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტის კანცლერი, პროფესორი ვაჟა პაპიაშვილი, ვიცე-რექტორები: პროფესორი ხათუნა თოდუაძე და ასოცირებული პროფესორი ირაკლი კობერიძე, საერთაშორისო ურთიერთობების დეპარტამენტის უფროსი ირინა კაპეტიაძე, „ERASMUS +“-ის ოფისის კოორდინატორი ნინო კანდელაკი, თსსუ-ის გივი ჟვანიას სახელობის პედაგოგიის აკადემიური კლინიკის გენერალური დირექტორი, ასოცირებული პროფესორი ლია ძიძიგური და თსსუ-ის პირველი სახელმწიფო უნივერსიტეტის დერმატო-ვენეროლოგი, ასოცირებული პროფესორი მანა მათოშვილი.

პრობლემების მოგვარებაში დაეხმარება პაციენტებს. ბატონმა ოლე მარტინ რორდამმა ინიციატივა გამოიჩინა და აპარატის ეფექტური გამოყენების მიზნით, უახლოეს მომავალში ჩატარებს ტრენინგებს თსსუ-ის გივი ჟვანიას სახელობის პედაგოგიის აკადემიური კლინიკისა და თსსუ-ის პირველი სახელმწიფო უნივერსიტეტო კლინიკის ექიმებისათვის.

ბატონმა ოლე მარტინ რორდამმა თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტს საჩუქრად გადასცა პულს-ტექნოლოგიის აპარატი „SOLARI Square Pulse Technology“, რომელიც თსსუ-ის გივი ჟვანიას სახელობის პედაგოგიის აკადემიური კლინიკაში დაიდგმება და ძალიან მნიშვნელოვანი დერმატოლოგიური

პროფესორი ჯენიფერ გარეტი თსსუ-ში

თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტს ემორს უნივერსიტეტის პროფესორი და მედიკოსი სკოლის კლერკივების დირექტორი ჯენიფერ გარეტი სტუმრობდა. ვიზიტის მიზანია, ერთი მხრივ, თსსუ-ის დიპლომირებული მედიკოსის ამერიკული პროგრამის მეანობა-გინეკოლოგიის კლერკივების, მეორე მხრივ კი, ზოგადად, პროგრამის კლინიკური სწავლების იმპლემენტაციასა და განვითარებაში მონაწილეობა იყო.

რიასა და პროგრამის ხელმძღვანელებთან, თსსუ-ის ვიცე-რექტორთან, პროფესორ რიმა ბერაძესთან და არჩილ უნდუღაშვილთან ერთად შეხვა კლერკივების ხელმძღვანელებს და პროგრამის კლინიკურ სასწავლო პროცესში ჩართულ აკადემიურ პერსონალს. თსსუ-ის პროფესორებმა: ირმა ჭოხონელიძემ, გაია თომასიმ, გივი ჯავახიშვილმა, ეკა ჭყონიამ, ნიკოლოზ კინტიანიმ, ნინო თევზაძემ და პროგრამაზე მონაწილე პედაგოგებმა: რაისა ჩიორნიმ, სოფიო თამაზაშვილმა და თამარ კასრაძემ ამერიკულ კოლეგასთან ერთად პრაქტიკული მუშაობიდან მიღებული გამოცდილებების შესახებ იმსჯელეს და განახორციელეს საიმუშაოები დაგეგმეს.

ჯენიფერ გარეტი: „გასულ წელს მქონდა პატივი, დავსწრებოდი თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტის დიპლომირებული მედიკოსის ამერიკული პროგრამის „თეთრი ხალათების მეოთხე ცერემონიას“. სწორედ მაშინ გავიცანი ჩემი ქართველი კოლეგა, მეან-გინეკოლოგი ნიკოლოზ კინტიანი. იგი დიპლომირებული მედიკოსის ამერიკულ პროგრამაში მეან-გინეკოლოგიის კლერკივების ხელმძღვანელი გახლავთ. იგნისში ნიკოლოზ კინტიანს და მის თანაშემწეს, სოფო თამაზაშვილს ემორს მედიკოსის სკოლაში ეუმასპინძლე, სადაც ამერიკული კლერკივების სასწავლო გეგმას, კლინიკური სწავლების მხარეს და შეფასების პროცესს გაეცინა. ძალიან ბედნიერი ვიყავი, როდესაც კლერკივების ამერიკული მოდელის პირველი როტაციის მიმდინარეობის გასაცნობად საქართველოში მიმიწვიეს. თბილისში ჩემი ამ ერთკვირიანი ვიზიტის განმავლობაში მომეცა შესაძლებლობა, შევეხვედროდი თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტის რექტორს, პროფესორ ვაჟა პაპიაშვილს, პროგრამის ხელმძღვანელებს, თანამშრომლებს, სტუდენტებს და გავცნობდი თსსუ-ის რეზიდენტებს...“

შტაბის თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტს და სკანდინავიის უნივერსიტეტს შორის

2017 წლის 1 დეკემბერს, ფიზიკური მედიცინის და რეაბილიტაციის დეპარტამენტი, პროფესორ ლეა მასხულისა, ინიციატივით გაიმართა ტელეფონით თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტის ფიზიკური მედიცინის და რეაბილიტაციის ფაკულტეტის სტუდენტებს და ამერიკის შვეიცარიული შტაბის სკანდინავიის უნივერსიტეტის სტუდენტებსა და აკადემიურ პერსონალს შორის.

ტელეფონით, ასევე, ესწრებოდნენ: თსსუ-ის ფიზიკური მედიცინის დეპარტამენტის აკადემიური პერსონალი და სამედიცინო უნივერსიტეტის სპორტული მედიცინის და რეაბილიტაციის კლინიკური ცენტრის სამედიცინო პერსონალი.

სკანდინავიის უნივერსიტეტის სტუდენტებმა განსახილველად წარმოადგინეს კლინიკური შემთხვევა თემაზე – „ასპეტური მენინგიტის შედეგად განვითარებული მენჯ-ბარძაყის სახსრის დაზიანების ქირურგიული რეკონსტრუქციის შემდგომი სარეაბილიტაციო მართვა“.

პროფესორი ვაჟა პაპიაშვილი

2017 წლის 6-9 დეკემბერს თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტის ოდონტოლოგიის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, პროფესორი მარინა მამალაძე მივლინებით იმყოფებოდა ქალაქ პოლავაში (უკრაინა), უკრაინის „ესთეტიკური სტომატოლოგიის აკადემიის“ მე-3 კონგრესზე დასასწრებად. პროფესორი მარინა მამალაძე აკადემიის წევრია მისი დაარსების დღიდან (2013 წლიდან).

გებისთვის მნიშვნელოვანი აღმოჩნდა ამ მიმართულებით პროფესორ მარინა მამალაძის და ზოგადად, თბილისის სახელმწიფო საბავშვო უნივერსიტეტის გამოცდილების გაზიარება.

საბავშვო უნივერსიტეტის პროფესორი მარინა მამალაძე

თსსუ-ის სამედიცინო ბიოლოგიისა და პარაზიტოლოგიის დეპარტამენტის ლვანდოშვილი პედაგოგი, ბატონი ბონდო ჯანელიძის, სხონას მიძღვნილი სტუდენტთა სამეცნიერო კონფერენცია, სადაც ასოცირებული პროფესორებმა: მანანა ჭიჭიანიძე, დავით ცხოველიძემ, ასისტენტ-პროფესორმა ეკა მჭედლიძემ გულსიტყვილით და სიტოთი გაიხსენეს თავიანთი კოლეგა, სტუდენტების საყვარელი ლექტორი, რომელიც თითქმის ექვსი ათწლიანი წელი, სიცოცხლის ბოლომდე, ღირსეულად ემსახურა საყვარელ საქმეს და ექიმების მრავალი თაობა აღზარდა.

ქალბატონი მარინა მამალაძის განცხადებით, კონგრესის მიმდინარეობისას განსაკუთრებით საინტერესო აღმოჩნდა ნოდორცის სექცია, სადაც წარმოდგენილი იყო უბოლო ცერეკიალური რეზორცისა და აუტის რევასკულარიზაციის დღემდე გადაუჭრელი პრობლემები.

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორი, პროფესორი ზურაბ პარპაქიანი: „ჩვენი უნივერსიტეტი აკადემიური პროფესიის აპროფიტს უზრუნველყოფს“

სტანდარტებთან ჰარმონიზაციის გზას წარმოადგენს

„დენტ არტი“ რეჟისორი – „სასტუმრო“ დღეს მხედველობით თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორს, პროფესორს ზურაბ პარპაქიანს – მას, ვინც, თანამოაზრეთა გუნდთან ერთად, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში აკადემიური პროცესის ევროპულ სტანდარტებთან ჰარმონიზაციას წარმოადგინა ახორციელებს. ბატონი ზურაბი თავადა იმის მაგალითი, როგორ წარმართო საკუთარი ცხოვრება თსუ-ის დევიზით – „PER TRADICIONES AD FUTURUM“. მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, თსუ-ის გივი ჟვანია სახელობის პედიატრიის აკადემიური კლინიკის ბავშვთა ყბა-სახის ქირურგიის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, ევროპის მეცნიერებისა და ხელოვნების აკადემიის წევრი, გუზის მშვიდლობის პრემიის ლაურეატი, აბრეშუმის გზის უნივერსიტეტის (ESRUC) აღმასრულებელი საბჭოს წევრი, ტერნობილის სამედიცინო უნივერსიტეტის საპატიო დოქტორი ზურაბ ვადაშვილი დაუღალავად კვლავს გზას, რომლითაც მისი ახალგაზრდა კოლეგები პროფესიული სრულყოფის მწვერვალისაკენ ივლიან.

– გამარჯობა! დილა მშვიდობისა! პატივცემულო ბატონო ზურაბ, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში თქვენი რექტორის პერიოდში სამედიცინო მეცნიერებასა და განათლებაში ბევრი ცვლილება მოხდა. რომელი მიგანჩნიათ ყველაზე მნიშვნელოვანად? რითი ამაყობს რექტორი ვადაშვილი?

– საინტერესოა და მოქნილი უმაღლესი საგანმანათლებლო პროგრამები, კვალიფიციური პროფესორთა, ეფექტური მეცნიერებათა, საგანმანათლებლო და სამედიცინო საქმიანობის ინტერნაციონალიზაციის მაღალი სტანდარტი, თანამედროვე სასწავლო და კვლევითი ინფრასტრუქტურა – ეს ფაქტორები განაპირობებს თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის მზარდ წარმატებებს საერთაშორისო ასპარეზზე და მე ამით, ცხადია, ვამაყობ.

კლინიკური სექტორის, საუნივერსიტეტო კლინიკების განვითარება და მათი ორგანიზაციის ჩართულობა აკადემიურ პროცესში – ჩემი გუნდის სიამაყის უღაგო საგანია. ამ მხრივ, გასულ პერიოდთან შედარებით (როდესაც უნივერსიტეტის სასწავლო კლინიკური ბაზებს მხოლოდ სამი სტომატოლოგიური პოლიკლინიკა და აფილირებული სამედიცინო დაწესებულებები წარმოადგენდა), სერიოზული გარღვევა თსუ-ის გივი ჟვანიას სახელობის პედიატრიის აკადემიური კლინიკისა და პირველი საუნივერსიტეტო მრავალპროფილური კლინიკის ამოქმედება, მათი სრული განახლება და ყოველმხრივი აღჭურვა, თანაც – უნივერსიტეტის რესურსებით. ამას წინ უძღვოდა ძალიან რთული და შრომატევადი სამუშაო. დღეს ეს საუნივერსიტეტო კლინიკები, სამ სტომატოლოგიურ კლინიკასთან ერთად, და ასზე მეტი აფილირებული კლინიკა უზრუნველყოფს უმაღლესი სამედიცინო განათლების უმაღლეს სტანდარტს ჩვენი უნივერსიტეტში.

უკანასკნელი ხუთი წლის მანძილზე, ჩვენს უცხოელ პარტნიორებთან ერთად, უნივერსიტეტში შემუშავდა და ფუნქციონირებს ახალი ერთობლივი პროგრამები: მედიცინის პროგრამა- ემორის უნივერსიტეტთან ერთად (ატლანტა, აშშ); საბაკალავრო და სამაგისტრო პროგრამები საზოგადოებრივ ჯანდაცვისა და მედიცინის განყოფილებაში – გრენობლის UniMan-ის აკადემიასთან ერთად (საფრანგეთი); საქეთნო საქმის ქართულ-ავსტრიული პროგრამა – დასავლეთის საგანმანათლებლო ცენტრთან AZW (ინსბრუკი, ავსტრია) ერთად.

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი აქტიურად მონაწილეობდა ბოლნისის პროცესის პარტნიორობის ღონისძიებებში, ჩართული იყო MEDINE-ს თემატურ ჯგუფში, სადაც შემუშავდა სამედიცინო განათლების სტანდარტები და ნორმატიული დოკუმენტები. აღსანიშნავია, რომ I-2-ის სამუშაო ჯგუფში არაერთი პროექტი ჩვენს უნივერსიტეტშიდან მონაწილეობდა მხოლოდ თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი და ანკარის უნივერსიტეტი.

ჩვენს უნივერსიტეტში წარმატებით ვითარდება პროგრამა, რომელიც ითვალისწინებს ნამყვანი პროფესორების მონაწილეს აშშ-სა და ევროკავშირის ქვეყნიდან, თურქეთიდან, ისრაელიდან და სხვა ქვეყნიდან. უკრაინიდან ამ პროგრამაში მონაწილეობენ თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის საპატიო დოქტორი, სერგეი რადლინსკი და პროფესორი ლუბო სმაგალიუკი. ამ პროგრამით 2012-2017 წლებში ჩვენს უნივერსიტეტში ლექციები ნაკითხა და სხვადასხვა

სამედიცინო აქტივობა ჩატარა სამასზე მეტმა უცხოელმა პროფესორმა.

განსაკუთრებული მნიშვნელობისა ევროკავშირის მიერ დაფინანსებული TEMPUS-ის საერთაშორისო პროექტი „დობლადმადევი სამედიცინო განათლების მოდერნიზაცია ევროკავშირის აღმოსავლეთ სამეზობლო ქვეყნებში“, რომელიც, ევროპის ცნობილ ლიდის (დიდი ბრიტანეთი), უტრეხტის (ნიდერლანდები), გრანადის (ესპანეთი), საკრეკორის (იტალია) უნივერსიტეტებთან ერთად, მონაწილეობდა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში, ასევე, ბელგია და ნახიჩევანის უნივერსიტეტები და, რაც განსაკუთრებით მინდა აღვნიშნო, უკრაინის ორი უნივერსიტეტი – ბოგომოლცის სახელობის სამედიცინო უნივერსიტეტი (კიევი) და ივანო-ფრანკოვის სამედიცინო უნივერსიტეტი. პროექტის კოორდინატორი იყო პროფესორი ტრუდი რობერტი – ევროპის სამედიცინო განათლების ასოციაციის პრეზიდენტი, ლიდის უნივერსიტეტის სამედიცინო განათლების ინსტიტუტის დირექტორი.

პროექტის მთავარი მიზანი იყო ახალი, ევროპის სტანდარტების შესაბამისი დიპლომანტი სამედიცინო განათლების მოდელის შემუშავება და მისი დახურვა ევროკავშირის აღმოსავლეთ სამეზობლო ქვეყნებში – საქართველოში, უკრაინასა და აზერბაიჯანში. პროექტის ფარგლებში ჩვენს უნივერსიტეტში შეიქმნა აკადემიური განვითარების ცენტრი, რომლის მიზანი აკადემიური პერსონალის გადამზადება სამედიცინო განათლების მეთოდოლოგიაში; ცენტრში რეგულარულად ტარდება ტრენინგები სპეციალურად შემუშავებული მოდულებით.

ჩვენ განსაკუთრებით ვამაყობთ, რომ სწორედ ტრუდი რობერტსმა – ევროპის სამედიცინო განათლების ასოციაციის პრეზიდენტმა – დასკვნით კონფერენციაზე გამოაცხადა, რომ თსუ-ში განხორციელებული გარდაქმნები რევოლუციურია სამედიცინო განათლებაში.

– თქვენს უნივერსიტეტში ბევრი უცხოელი სტუდენტი სწავლობს. ეს იმის ნიშანია, რომ თქვენს მოვლას მაღალი სტანდარტების სტანდარტის განათლება აძლევს?

– ჩვენი სტუდენტების, დაახლოებით, 30% უცხოელია; ეს 2000-ზე მეტი ახალგაზრდაა 63 ქვეყნიდან. განათლების საფასური ჩვენ აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებს უტოლდება; ასე რომ, უცხოელთა მოზიდვა დაბალი ფასით, ან ჩვენი საერთაშორისო დეპარტამენტის და დაქირავებული აგენტების აქტიური მუშაობით არ აიხსნება. თანაც, მიუხედავად უკრაინისა და გერმანიის, რომლებსაც ჩვენს უნივერსიტეტში ვსწავლავთ, უკრაინის და გერმანიის კურსდამთავრებულნი არიან ჩვენს უნივერსიტეტში. ჩვენი პოპულარობის მიზეზი, ჩემი აზრით, ის რეალური შედეგებია, რაც ჩვენმა კურსდამთავრებულმა სხვადასხვა ქვეყნის სალიცენზიო გამოცდებზე (USMLE, PLAB, YOK, ინდოეთის სალიცენზიო სკრინინგ-გამოცდა და სხვ.) გასწავლინენ. მედიცინა ხომ რეგულირებული პროფესიაა და დამოუკიდებელი სამედიცინო საქმიანობის უფლების მიღება ყველა ქვეყანაში საკმაოდ რთული გამოცდების ჩაბარების შემდეგაა შესაძლებელი. სწორედ ასეთი გამოცდების შედეგები ადასტურებს, რომ ჩვენ მაღალი საერთაშორისო სტანდარტების განათლებას ვაძლევთ.

ამჟამად თსუ-ის მთავარი მიზანია, მიიღოს საერთაშორისო აკრედიტაცია. სხვა პროფილის უმაღლესი სასწავლებლებისგან განსხვავებით, სამედიცინო სკოლების აკრედიტაციის ვადები მკაცრად განსაზღვრულია: ECFMG-ის (სამედიცინო სკოლების უცხოელ კურსდამთავრებულთა საგანმანათლებლო კომისია), WFME-ის (სამედიცინო განათლების მსოფლიო ორგანიზაცია), WHO-ის (ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაცია) და FAIMER-ის (საერთაშორისო სამედიცინო განათლებისა და კვლევების თანადგომის ფონდი) ერთობლივი დადგენილებით, 2023 წლიდან ევროპულანტიკურ სივრცეში აღიარებული მხოლოდ საერთაშორისო აკრედიტაციის მქონე უმაღლესი სასწავლებლები იქნება. ამის მისაღებად კი უმაღლესმა სასწავლებელმა უნდა გაიაროს შემოწმებისა და შეფასების რამდენიმე ეტაპი. დარწმუნებული ვარ, წარმატებით დავძლევთ ამ ამოცანას.

თსუ უკვე არაერთი წელია აქტიურად საქმიან ნაბიჯებს დგამს ევროპულ სტანდარტებთან აკადემიური პროცესის პარტნიორობის თვალსაზრისით. ჩვენთან სამედიცინო განათლების სისტემაში დახერხილია სწავლების ისეთი ინოვაციური მეთოდები, როგორიცაა (Problem Based Learning- პრობლემაზე დაფუძნებული სწავლება), CBCR (Case Based Clinical Reasoning – შემთხვევაზე დაფუძნებული კლი-

ნიკური აზროვნების განვითარება), გარდა ამისა, სამედიცინო განათლებაში სტუდენტების ცოდნის შემოწმების თითქმის უალტერნატივო მეთოდი – ობიექტურად სტრუქტურირებული კლინიკური გამოცდა (OSCE) და, ცხადია, სტანდარტიზებული პაციენტების გამოყენება სტუდენტის ცოდნის შესაფასებლად. სტუდენტთა მიერ კლინიკური უნარების ათვისების თვალსაზრისით ეფექტურად მუშაობს სიმულაციური სწავლების ცენტრი, ამ მეთოდოლოგიის უკანასკნელი მოთხოვნების გათვალისწინებით.

ცხადია, აქტუალურობას არ კარგავს სწავლების ტრადიციული მეთოდები: მეცადინეობები საუნივერსიტეტო პოსტბალში, პაციენტის სანოლთან (Bed Side Teaching), ავადმყოფების კურაცია, ავადმყოფობის ისტორიის შექმნა, მასწავლებლებთან და მკურნალ ექიმებთან ერთად შემოვლები, გეგმური კლინიკური თემების შემუშავება, სტუდენტების მონაწილეობა გადაუდებელი ავადმყოფების მიღებასა და რეანიმაციულ ღონისძიებებში, სემინარული მუშაობა კლინიკური მედიცინის რთული საკითხების გარჩევით და ა. შ.

– ექიმის მომზადება, საბჭოთა ტრადიციით, ხდებოდა ინტერნატურაში, მთელ რიგ პოსტბალში ქვეყნებში დღესაც ასეა, მათ შორის – უკრაინაშიც. ჩვენთან სულ უფრო ხშირად საუბრობენ იმაზე, რომ ინტერნატურა უნდა გაუქმდეს, რადგან ექიმ-ინტერნი მუშაობს და იგი ანაზღაურებას უნდა იღებდეს; ის კი იძულებულია დიპლომის აღების შემდეგ ორი წლის განმავლობაში თავად იხადოს სწავლის გადასახადი. საქართველოში ინტერნატურა რეზიდენტურით შეიცვალა. რა ძირითადი განსხვავებაა მათ შორის და რა სარგებლობა მოიტანა ამ ცვლილებამ?

– რეზიდენტურა ევროკავშირის შემოთავაზებული გზაა ვინაიდან სპეციალიზაციისა და ექიმის პროფესიული კვალიფიკაციის აღიარებისთვის და რეგულირდება ევროინტეგრირებით – Directive 2005/36/EC. რეზიდენტურაში მზადდება ექიმები აშშ-შიც. ძირითადი სხვაობა ინტერნატურასა და რეზიდენტურას შორის მომზადების ხანგრძლივობაშია, ასევე, დროისა და პროგრამების პარამეტრებში გლობალურ მოთხოვნებთან, რაც, საბოლოო ჯამში, პროფესიულ აღიარებას ემსახურება. ხელფასის შესახებ კი ვთვლი, რომ რეზიდენტის უფრო მაღალი აქტივობა აუცილებლად უნდა ანაზღაურდეს; დეფიციტური სპეციალობები კი შეიძლება სახელმწიფომაც ანაზღაურდეს.

ინტერნატურა და კლინიკური ორდინატურა საქართველოში 2000 წლამდე არსებობდა; შემდეგ ორივე ჩაანაცვლა რეზიდენტურამ. შემოგთავაზებთ მოკლე ისტორიულ ექსკურსს ამ საკითხთან დაკავშირებით. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ საქართველოში მკვეთრად გამოიკვთა დიპლომის შემდგომი სამედიცინო განათლების ახალი ფორმების ძიების აუცილებლობა. ეს უნდა მოხდარიყო ისე, რომ ძირითადი აქცენტები გაკეთებულიყო ახალგაზრდა ექიმების ყოველდღიური და სერიოზული კლინიკურ პრაქტიკაზე. ახალგაზრდა ექიმს უნდა ჰყოლოდა ბევრი პაციენტი, რომლებსაც უნდა მიეღო თანამედროვე მკურნალობა. სწორედ ამის გამო, 1996 წელს, საქართველოში პირველად, პროფესორმა მარინა მამალაძემ (მამინე ჯერ კიდევ დოცენტმა) დახურა რეზიდენტურის ტიპის პოსტიდპლომური განათლება სტომატოლოგიაში. ეს ფორმა მან აშშ-დან „ისესხა“ და მისი საქართველოს რეალობასთან ადაპტირება მოახდინა. არ გაგიკვირდეთ, რომ საქართველოში რეზიდენტურა პირველად სტომატოლოგიაში გაჩნდა. ჩვენ სსრკ-ის დამოწმებულ პირველებს დავინახეთ და ვირწმუნეთ სამამულო სტომატოლოგიის უკიდურესი შეზღუდულობა და ევროპული სტომატოლოგიის უკიდურესი შესაძლებლობები.

ეს გამოცდილება დაფასდა და მას მხარი დაუჭირა საქართველოს მთავრობამ, კერძოდ ჯანდაცვის სამინისტრომ; 1999 წლის ბოლოს გამოცხადდა პირველი მიღება რეზიდენტურაში. ამის შემდეგ ექიმად კლინიკური საქმიანობის უფლების მოსაპოვებლად, მათ შორის – ექიმ-სტომატოლოგადაც, რეზიდენტურის გავლა სავალდებულოა.

– საინტერესოა უნივერსიტეტების მართვის სისტემა თქვენს ქვეყანაში, თქვენ გაქვთ რექტორისა და კანცლერის თანამდებობები. როგორ წარმოიქმნა ვალდებულებები ორ მმართველს შორის?

– უნივერსიტეტის ხელმძღვანელი რექტორია, ის არის მმართველობის უმაღლესი კოლექტიური ორგანო – აკადემიური საბჭოს თავმჯდომარეც. კანცლერი ადმინისტრაციის ხელმძღვანელია, პასუხს აგებს უნივერსიტე-

ტის ფინანსურ აქტივობებზე და წარმოადგენს მას ფინანსურ-ეკონომიკურ საკითხებში. საფინანსო-ეკონომიკურ ხელშეკრულებებზე რექტორი და კანცლერი ხელს ერთობლივად აწერენ. მინდა ხაზი გავუსვა, რომ თსუ-ში ყველა სერიოზული ფინანსური საკითხი განიხილება აკადემიურ და წარმომადგენლობით საბჭოებზე.

– საქართველოსა და უკრაინას შორის ყოველთვის არსებობდა კულტურული კონტაქტები და ადამიანებს შორის მეტალურის სიმპათია. ლესია უკრაინკას ცნობილი სიტყვებია: „რა საინტერესო, საკვირველი სიტყვა საქართველო! რამდენი ვაჟკაცობა უნდა ჰქონდეს მთის ხალხს, რომ გადარჩეს თავდასხმებისგან და ჩააბაროს გამოცდა, რომელსაც ბედი უმზადებს! მე რომ უკრაინელი არ ვყოფილიყავი, მენდომებოდა, რომ ქართველი ვყოფილიყავი“. სურამში, მუზეუმში არის ლესია უკრაინკას ბიუსტი, მისი ძეგლი დგას თელავში. ვიცი, რომ თქვენ დავით გურამიშვილის მუზეუმი მონივრულად ვითვალისწინებთ და ძვირფასი ექსპონატებიც აჩუქებთ მას. თბილისში დგას ტარას შევჩენკოს ძეგლი, რომელიც პოემაში „კავკასია“ მიმართავს თავისუფლებისთვის „მებრძოლებს, გამონვევს უცხადებს მათ: „Боритесь – победите!“ ეს სიტყვები ჩვენც ვვამხნევებდა დამოუკიდებლობისთვის ბრძოლაში, მე-იდანზე 2004 და 2013 წლებში, ამ ღონისძიებით გამოდიოდნენ უკრაინელები და ჩვენი კავკასიელი ძმები მხარდასაჭერად. რამდენად გრძობთ საქართველოში უკრაინას?

– უკრაინა იყო ყოველთვის იქნება განსაკუთრებული ქვეყანა ყველასთვის, ვინც საქართველოში ცხოვრობს. უკრაინამ ახალი იმიჯი შეიქმნა – იმიჯი ქვეყნისა, რომელიც გმირულად იბრძვის თავისი უფლებების დასაცავად, მიზნის მისაღწევად – იცხოვროს ღირსეულად, სამართლიანობასა და პარმონიაში, იმ პასუხისმგებლობის გათავისებით, რომელიც თავისუფლებასთან ერთად მოდის.

ისტორია და ღირებულებები ყოველთვის აერთიანებს ხალხებს. უკრაინისა და საქართველოს ბედი ბევრით ჰგავს ერთმანეთს. ჩვენ ერთად გადავლახავთ სიძნელებებს, დავეხმარებთ ერთმანეთს, შევძლებთ ნებისმიერი მტრისთვის წინააღმდეგობის განწევას სიცოცხლის, მომავლისა და თავისუფლებისთვის.

საქართველოში თქვენზე ცოტა ადრე გადაწყვიტეთ, რომ მეტი დემოკრატია უკეთესია და უარი ვუთხარით კორუფციას. ჩვენ მტკიცედ მივდივართ ამ გზით. ამასვე გირჩევთ თქვენც, რადგან ეს საზოგადოების დემოკრატიული განვითარების ერთადერთი გზაა. ამ გზაზე ზოგჯერ არაპოპულარული, მტკივნეული რეფორმებიცაა გასატარებელი, მაგრამ ამას მომავალი საერთო კეთილდღეობა ანაზღაურებს.

ჩვენს ქვეყნებს შორის თბილ ურთიერთობებზე შეკითხვაში, ნება მიბოძეთ საკუთარი ამბავი გაიმზოთ მსუბუქი იუმორით...

ჩემი ბინა საქართველოში უკრაინის საელჩოსთან ახლოს, საცხოვრებელი სახლის მემვიდე სართულზეა, თქვენი ქვეყნის საელჩო კი თბილისში საუკეთესო ადგილზეა – ფერწერული, სიმწვანეში ჩაფლული ვაკის პარკის ტერიტორიაზე; მე და ჩემი მეუღლე ჩამოვდევართ ლიფტით და შემოდის კეთილმოხილი ბატონი და გვესალმება: თქვენი ახალი მეზობელი ვარ, უკრაინის ელჩი საქართველოში. ჩემი მეუღლე, წუთით არ დაფიქრებულა ისე, მიუგო: მე კი ვფიქრობდი, უკრაინას საქართველოში მე წარმოვადგენო... მან იგულისხმა ის პირადი და საქმიანი ურთიერთობები, რაც პირადად მას, ჩვენს ოჯახს, ჩვენს უნივერსიტეტს და ქვეყანას აკავშირებს უკრაინასთან. ელჩი ცხადია, ცოტა დაიბნა და ამკარად სასიამოვნოდ გაკვირვებული დარჩა. დღემდე კარგი ურთიერთობა გვაქვს.

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სტუდენტური თვითმმართველობა სამედიცინო უნივერსიტეტის ხელმძღვანელობას, ადმინისტრაციას და აკადემიურ პერსონალს, თითოეულ სტუდენტს გილოვრავთ დამღევე შობა-ახალ წელს!

წარმატებული და საინტერესო იყო განვლილი წელი და იმედით და ხალისით ვხვდებით ახალ 2018 წელს, გვჯერა, მნიშვნელოვანი წინსვლის წელი იქნება ყველასთვის: აკადემიური პერსონალისთვის, სტუდენტებისთვის.

ჩვენ ერთ დიდ ოჯახად ვცხოვრობთ და მსოფლიოს 64 ქვეყანას წარმოვადგენთ! ჩვენ შევძელით და მეგობრობის, ერთობის, მიზნისკენ თავდაუზოგავი სვლის მავალითად ვაქტივით ჩვენი ყოველდღიური ცხოვრება!

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი – ჩვენი მედნიერი სტარტია მომავალი დიდი წარმატებისთვის! აქედან იწყება ორწინების რეალობად ქრების შრომატევადი პროექტი. ყველას გისურვებთ ამ პროექტის სიკეთით დაგვირგვინებას!

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სტუდენტური თვითმმართველობა

შიდსთან ბრძოლის დღე

2017 წლის პირველი დეკემბერი შიდსთან ბრძოლის მსოფლიო დღეა. ლონისძიებას, ტრადიციულად, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტიც შეუერთდა. EMSA-ს გუნდის წევრებმა, სტუდენტურ თვითმმართველობასთან ერთად, ახალგაზრდებს გააცნეს, თუ როგორაა შესაძლებელი შიდსის ქრონიკულ, მართვად დაავადებად გარდაქმნა.

ვეროპის მედიკოს სტუდენტთა ასოციაციის, მედიკოს სტუდენტთა საერთაშორისო ფედერაციის და თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის წარმომადგენლებმა დამსწრე საზოგადოებას შესთავაზეს უფასო სკრინინგი

და აღნიშნეს, რომ შიდსის აღმოჩენის შემთხვევაში, შესაძლებელია ვირუსის კონტროლი. შემდეგ გაიმართა EMSA თბილისი-სა და თსსუ-ის „რეჟისორთა კლუბის“ ერთობლივი აქციის – „ჩამეხუტები? – მე მაქვს შიდსი“ – ვიდეოჩვენება, რომელიც ყველანაირ სტუდენტურ გამოძახილს შეიცავდა – პროტესტი, თანაგრძობა და, რაც მთავარია, მათი თვალთ დახმარება რეალობა. გაჩნდა კითხვა, თუ რატომ ჩაერთო თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი ამ პროექტში და რა მიზანს ემსახურება EMSA-ს გუნდის წევრებისა და უნივერსიტეტის თვითმმართველობის ურთიერთწამშრომლობა. სწორედ ამ საკითხებზე ისაუბრა სტუდენტური თვითმმართველობის ვიცე-პრეზიდენტმა, ნინო ზვიგვიძემ.

მიზანი მიღწეულია – ერთობლივი მუშაობა შედეგად, დამსწრე საზოგადოებამ მიიღო საჭირო ინფორმაცია, მათ, ასევე, სურვილისამებრ, ჩაიტარეს სკრინინგი და გაიგეს, თუ როგორ შეიძლება ამ ვირუსის „მართვა“ თანამედროვე მედიკოსების მეთოდებით. ყველაზე სიმბოლური კი საღამო გამოდგა – სტუდენტები უნივერსიტეტის ეზოში გავიდნენ და ერთობლივად ფრანები გაუშვეს.

ნინო სურცილაძე,
მედიცინის ფაკულტეტის
I სემესტრის სტუდენტი

სიკეთე ბავშვებისათვის

ექიმობა ალტრუიზმთანაა კავშირში, რაზეც დღეს არავინ კამათობს. ამ პროფესიის წარმომადგენლები, ვფიქრობ, თავსაც კი გადადებენ სრულიად უცხო ადამიანის სიცოცხლის გადასარჩენად. ასე იყო, ასე არის და იქნება მუდამ. თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სტუდენტებიც, მიუხედავად იმისა, რომ ჯერ ექიმები არ არიან, არაფრით ჩამოუვარდებიან მომავალ კოლეგებს და მუდამ ცდილობენ სხვების დახმარებას. და აი, ერთ ჩვეულებრივ დღეს, მათ გადაწყვიტეს, პატარა პაციენტები გაეხარებინათ.

მიუხედავად სუსხიანი ამინდისა, თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის კულტურის დეპარტამენტის წარმომადგენლები გვიფინანსა სახელობის პედიატრიის აკადემიურ კლინიკას ესტუმრნენ – დიდი სურვილი ჰქონდათ, ბავშვები გაეხალისებინათ, რაც არაჩვეულებრივად გამოუვიდათ კიდევ; ტკბილეულობა და სათამაშოები ხომ ყველა პატარას უყვარს. ბავშვებმა ბევრი იცინეს და ითამაშეს სტუდენტებთან ერთად, ჟრიაშულში კლინიკის პერსონალიც კი ჩაერთო. საოცარი და ემოციებით სავსე დღე იყო. ვფიქრობ, სტუდენტებს არ დაავიწყდებათ პატარების ბედნიერებისგან გაბრწყინებული თვალები და მშობლების მადლიერი სახეები.

თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობა მადლობას უხდის თსსუ-ის გ.ყვანიას სახელობის პედიატრიის აკადემიურ კლინიკის ადმინისტრაციას და კომპანიებს – „Lilu toys“ და „McDonald's“, მხარდაჭერისა და სპონსორობისთვის, რომელთაც შანსი მოგვცეს, ვყოფილიყავით რაღაც მნიშვნელოვანის ნაწილი.

გვანცა უჯმაჯურიძე,
მედიცინის ფაკულტეტის
III სემესტრის სტუდენტი

Eat or die! – ანორექსიის წინააღმდეგ

დღესდღეობით, ფსიქოგენურად განპირობებულ დაავადებათა შორის, ყველაზე გავრცელებულია ნევროზები, რომლის რამდენიმე სახეობა არსებობს. საინტერესოა აკვიატებულ მდგომარეობათა ნევროზები, რომელიც ეჭვიან ადამიანებში გვხვდება. სწორედ ამ სახის ნევროზებიდან კლინიკური სურათის თავისებურებებით გამოირჩეულია ანორექსია. ტერმინი არც ისე დიდი ხნის წინ დამკვიდრდა და მისი დეფინიციაც მეტნაკლებად ყველასთვის ცნობილია. ეს არის მდგომარეობა, რომლის დროსაც ადამიანს დაქვეითებული აქვს მადა, რასაც ის მეტაბოლიზმამდე მიჰყავს. ანორექსია აკვიატებულ მდგომარეობათა ჯგუფს მიაკუთვნება იმიტომ, რომ მოცემული დაავადების დროს, უმადომას საფუძვლად უდევს დისმორფოფობიული მდგომარეობა, აკვიატების ერთ-ერთი ფორმა, როდესაც ავადმყოფს უჩნდება ეჭვები საკუთარი სხეულის სიმსუქნესთან დაკავშირებით. ნევროზული ანორექსიით დაავადებულ ადამიანს იპყრობს პანიკური შიში და არაადეკვატური წარმოდგენა საკუთარ სხეულზე, ასევე, გაუმართლებელი, პათოლოგიური სურვილი წონაში კლებისა, მაშინაც კი, როდესაც იგი რეალური სიგამხდრისგან თითქმის უკვე გამოფიტულია. შეიძლება ითქვას, რომ ამ დაავადების მქონე იხე ხდებიან დამოკლებული სიგამხდრეზე, როგორც ნარკომანები და ალკოჰოლზე დამოკიდებულნი. ანორექსიით დაავადებულ პაციენტებს, ასევე, აქვთ ბულემიისთვის დამახასიათებელი მუცლის ამოყრვა-განმენდის სიმპტომები. თუმცა, ბულემიისგან განსხვავებით, ნევროზული ანორექსია ვლინდება არაბუნებრივი სიგამხდრით. სტატისტიკურად დადგინებულია, რომ დაავადება ძირითადად ვლინდება გოგონებში და მხოლოდ დაავადებულთა 10 პროცენტს შეადგენენ მამაკაცები. სამწუხაროდ, ჩვენს გარემოში ბევრი ადამიანი ანორექსიით დაავადებული, რომლებიც ჟურნალების პირალა გარეკანიდან

მომღიმარი სუბერმოდელის გაფანატების გამო, ყველანაირად ცდილობენ, იყვნენ გამხდრები. ანორექსიის საფრთხეზე ყველაზე მეტად მკაცრი ბიზნესის – მოდის წარმომადგენლებიც კი ალაპარაკდნენ, როდესაც რამდენიმე მოდელი ამ დაავადებით გარდაიცვალა. დაავადებასთან ბრძოლა რთულია, თუმცა, მთავარია, მისი იდენტიფიცირება მოხდეს სანყის ეტაპზე და საზოგადოება ინფორმირებული იყოს ამის შესახებ. ვალერია ლევიტინი (ერთ-ერთ ყველაზე გამხდარი ქალი) ამბობს: – ხშირად მეკითხებიან სიგამხდრის მსურველი გოგონები, როგორ გახდნენ, ვასუსხო, რომ ეს დაავადებაა და არ შეიძლება ამის ნატვრა. დარწმუნებული ვარ, რომ ისინი მდგომარეობის არსს მხოლოდ ყველაზე მტკივნეულ მომენტში გააცნობიერებენ“.

ყოველწლიურად მსოფლიოში ათასობით გოგონა ინადგურებს ჯანმრთელობას მხოლოდ იმისთვის, რომ ვინმეს თავი მოაწონოს და გახდეს სოციალურად სასურველი. სანამ სილამაზის ეტალონად მიიჩნევა 90-60-90 პარამეტრები, პრობლემა გადაუჭრელი დარჩება და არაერთი იმსხვერპლებს. დაღეს, როცა საზოგადოება ინფორმაციის ნაკლებობას ნამდვილად არ უჩივის, ანორექსიით დაავადებულთა მაღალი პროცენტული მაჩვენებელი მაინც ცალსახად მეტყველებს ამ მხრივ მოსახლეობის ცნობიერების დაბალ დონეზე.

სწორედ ამ თემას მიეძღვნა EMSA-ს ორგანიზებითა და თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის მხარდაჭერით გამართული პირველი ანტიანორექსიული კამპანია, რომელიც, პირველ რიგში, მიზნად ისახავდა სტუდენტების ცნობიერების ამაღლებას. აქციას უძღვეოდა ექიმი ენდოკრინოლოგი ანა მალაზონია. დასკვნით ნაწილში გაიმართა კინოჩვენება, რომელზეც წარმოადგინეს Marti Noxon-ის ფილმი – „To the Bones“.

ნანია გავაშვილი,
ფარმაციის ფაკულტეტის
I სემესტრის სტუდენტი

სტუდენტთა საერთაშორისო დღე

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტისთვის პრივილეგია, სწავლების დონისა და ხარისხის გარდა, სტუდენტური ცხოვრებაცაა, რაშიც სულ უფრო და უფრო ვრწმუნდებით.

სტუდენტთა საერთაშორისო დღე მთელ მსოფლიოში 1946 წლიდან აღინიშნება. ამ დღესთან დაკავშირებით, თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის ორგანიზებით, გაიმართა შეჯიბრი სპორტის სხვადასხვა სახეობაში: ნარდი, შაში, ქადრაკი და მკლავჭიდი. შეჯიბრი გათვლილი იყო თსსუ-ის ნებისმიერი ფაკულტეტის სტუდენტისთვის, რითაც მათ საშუალება მიეცათ, გამოევიდნათ და ერთმანეთისთვის გაეზიარებინათ საკუთარი ცოდნა და გამოცდილება სპორტის სხვადასხვა სახეობაში. სტუდენტს ყველანაირი პირობა და გარემო აქვს შექმნილი პროფესიული განვითარებისა და კარიერული წინსვლისთვის, რისთვისაც თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი ძალისხმევას არ იშურებს. სრულფასოვნად ჩამოყალიბებული სტუდენტი – ეს ხომ სრულფასოვანი მომავალია.

ბულიკო მურაჩაშვილი,
ჯანდაცვის ფაკულტეტის
I სემესტრის სტუდენტი

გვერდი მოამზადა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის მედიცინის ფაკულტეტის III სემესტრის სტუდენტმა, სტუდენტური თვითმმართველობის საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურის ხელმძღვანელმა, გვანცა უჯმაჯურიძემ და მედიცინის ფაკულტეტის IV სემესტრის სტუდენტმა მარიამ მახინაშვილმა

ტსსუ-ის კურსდამთავრებულმა ბერნარდ ბერიანმა მდიონის რეაბილიტაციის კურსდამთავრებულმა

ნატალი კოტეტიშვილი გერმანიაში მოღვაწე ქართველი ექიმა, დღეს – გამორჩეული კარდიოქირურგი. 1999 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი და იმ წარმატებულ კურსდამთავრებულთა შორისაა, საყოველთაო აღიარება რომ მოიპოვეს უცხოეთის კლინიკებში. ნატალის შესახებ მისმა პედაგოგმა, პროფესორმა თეიმურაზ კობიძემ გვიამბო. ბატონი თემური სიამაყით საუბრობს თავისი შესანიშნავი სტუდენტის შესახებ, რომელიც 90-იანი წლების შემდეგ უცხოეთში გაემგზავრა და ამჟამად იშვიათი პროფესიის მქონე წარმატებულ ექიმ ქალბატონებს შორისაა გერმანიაში; მასთან დაკავშირებით, მკითხველს გვსურს შევთავაზოთ სტატია გერმანული ჟურნალიდან Rzte Zeitung (Print App Newsletter).

ჩვენ დიდი სიამოვნებით გთავაზობთ ამ სტატიას. როგორც თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორი, პროფესორი ზურაბ ვადაჭკორია აღნიშნავს, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი მუდამ რჩება თავისი კურსდამთავრებულების გულშემატკივრად და ქომაგად, მათი პროფესიული მიღწევები კი უნივერსიტეტის სიამაყისა და სიხარულის წყაროა.

გერმანიის კარდიოლოგიურ ცენტრში დანის და დღემდე გრძელდება თანამშრომლობა პროფესორ ვალტერ ეიხინგერთან. კარდიოქირურგიის კლინიკის დღევანდელი ხელმძღვანელი იხსენებს ნატალი კოტეტიშვილს, როგორც ნიჭიერ ოპერატორს: – ჩემი ყურადღება მიიპყრო მისმა გამორჩეულმა მოხერხებულობამ, – აღნიშნავს პროფესორი, რომელმაც 2009 წელს, ბოგენჰაუზენის კლინიკაში გადასვლისას, ნატალი უკვე ექიმთა გუნდში იყვნენ. ორი წლის შემდეგ გამოჩნდა უფროსი ექიმის ვაკანტური ადგილი. კოტეტიშვილი 38 წლის გახლდათ, ჩაბარებული ჰქონდა ექიმი სპეციალისტის გამოცდა და ჩატარებული ოპერაციების მხრივ, მდიდარ გამოცდილებასაც ფლობდა.

ლის, როგორც ორგანოს მიმართ, ადრეულ ასაკში გაუჩნდა – მას შემდეგ, რაც ბაბუა გულით დაავადდა, სულ სხვა თვალთ უყურებდა ფილმებს კარდიოქირურგებზე; ცხადად ახსოვს, თორმეტი წლის ასაკში გადაწყვიტა, კარდიოქირურგი გახდარიყო. დღეისთვის, მინი-ინვაზიური მეთოდები გულის სარქველს რეკონსტრუქციულ ქირურგიაში მისი და მთელი კლინიკის საქმიანობის მთავარ მიმართულებას წარმოადგენს. კარდიოქირურგიულ ოპერაციებს ხშირად გულ-ფილტვის მანქანის გამოყენების გარეშე ასრულებს. მიუხედავად ამისა, ყოველდღიურად მანაც უწევს ერთი ან ორი ოპერაციის წარმართვა. მისთვის ერთმნიშვნელოვანია, რომ დღის მანძილზე დაგეგმილ ოპერაციას რაოდენობა, შეძლებისდაგვარად, ორს არ გადააჭარბოს. ოპერაცია, სამუალო, საათნახეარი გრძელდება, გართულებულ შემთხვევებში, შესაძლოა, რვა საათს, ხანდახან – მთელი დღის განმავლობაშიც კი გასტანოს; – მძიმე სამუშაოა, მაგრამ ძალიან დიდ სიამოვნებასაც მანიჭებს, განსაკუთრებით, კარგი შედეგის შემთხვევაში, როცა აღადგინებ სიცოცხლეს განავრდობენ და იკურნებიანო, – აღნიშნავს ნატალი. კლინიკის სხვადასხვა განყოფილების შემოვლის დროს პაციენტები სიხარულით ეგებებიან ექიმს. სკეპტიკურად განწყობილი პაციენტის კითხვაზე: მერამდენე ოპერაციაა დღეს ეს თქვენთვისო, მშვიდად პასუხობს. პაციენტები კმაყოფილები არიან, რომ სწორედ ნატალი უკეთებს მათ ოპერაციას.

გერმანულიდან თარგმნა თსსუ-ის უცხოური ენების ცენტრის პედაგოგმა მამარ კამპაშვიამ

ბელ კოთხეებზე პასუხის გაცემა. გამოხატვის ოპერაციის მხოლოდ ის რთული ფაზები წარმოადგენს, რაც მისგან სრულ კონცენტრაციას მოითხოვს.

ისი თვითგადასწავლა

სპორტული ვარჯიშების ექიმი, ქერა თმითა და მოკლე ვარცხნილობით, გერმანულად თითქმის უაქცენტოდ საუბრობს. ენა გერმანიაში ჩამოსვლიდან მოკლე დროში, საგარეშოში, ნიგენბისა და ფილმების დახმარებით, დამოუკიდებლად შეისწავლა. თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ, 1999 წელს ნიუ-იორკში აღმოჩნდა, ნახევარწლის შემდეგ კი, მოულოდნელად – ჰამბურგში. მამინე აქ საცხოვრებლად გადმოვიდა მისი იმდროინდელი მეგობარი. პრაქტიკის ერთი წელი ჰამბურგ-ჰარბურგისა და წმინდა გიორგის სახელობის საავადმყოფოებში გაიარა. მოგვიანებით, იმდროინდელი წესების შესაბამისად, პრაქტიკის ექიმად იყვანეს. კლინიკის მაშინდელ ხელმძღვანელს, პროფესორ იორგ ოსტერმეიერს, როგორც „ანგაჟირებულ მენტორს“, იხსენებს. რამდენიმე წლის შემდეგ, მიუხედავად გადასვლა, ჯერ – მოკლე ვადით, ბავშვთა კარდიოქირურგიაში; 2007 წელს ექიმ-ასისტენტად იწყებს მუშაობას გერმანიის კარდიოლოგიურ ცენტრში და, ძირითადად, მოზრდილებს მკურნალობს. იხსენებს, თუ რამდენად რთული იყო ექიმ სპეციალისტად დახვეწის ხანგრძლივ პროცესში მოუთმელობასთან გამკლავება – თუ როდის ანდობდნენ დიდი ოპერაციების განხორციელებას. – მეტი სიმშვიდე, ნაკლებ თავსატეხს გამოჩენდა, – აღნიშნავს.

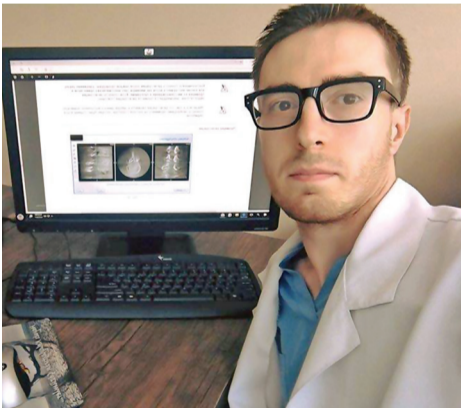
მულტიანაციონალურ გუნდში მუშაობა

ეიხინგერი აღნიშნავს, რომ არ გაძნელებია ნატალი კოტეტიშვილისთვის თანამდებობის შერჩევა:

– ყველაფერი მოულოდნელად მოხდა და ამისთვის მიზანმიმართულად არასოდეს მიმუშავია, – ამბობს თავად ნატალი. ერთი წლის წინ განყოფილების გამგედ დანიშნეს. ამჟამად მულტიანაციონალურ გუნდს ხელმძღვანელობს, ოთხი მთავარი ექიმი, ფუნქციური განყოფილების გამგეების და, დაახლოებით, 15 ექიმი ასისტენტისგან რომ შედგება. – წარმატებისაკენ სწრაფვის სურვილი ყოველთვის მქონდა, – იხსენებს ქირურგი; ეს განცდა განსაკუთრებით მამინე დღევანდელია, როდესაც „პატრიარქულ გარემოში“ ეჭვით უყურებდნენ, თუ რამდენადაა შესაძლებელი ქალის ქირურგობა, თანაც კარდიოქირურგობა. განსაკუთრებული დამოკიდებულება გუ-

გზის წახიპები

„ყოველი დღე ახლოვდება, ოქსიგენით და აღინაღინით იწყება...“

საუკეთესოთა შორის საუკეთესოდ ასახელებენ, რჩეულთა შორის – რჩეულად... გიორგი ლოლობერიძე – თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის საამაყო კურსდამთავრებული, ამჟამად – რეზიდენტი, ერთ-ერთი მათგანი, რომელთა მხრებმა უნდა იტვირთონ მედიცინის უამრავი პრობლემის დაძლევა და ვისაც მინდობენ კიდევ სამომავლოდ სიცოცხლისათვის... პიროვნული თვისებებითაც გამორჩეულია – დახვეწილი ხედვით, ცოდნის მრავალფეროვანი სპექტრით, შესაძლო იდეებით... ნიგნებისა და სახელმძღვანელოების „ზღვაში ჩაძირული“ სკოლის წლები – ვერც კი რომ ამჩნევდა, როდის თენდებოდა და დამდეობდა („ვერც მე და ვერც ჩემი ჯალღუსებრი სხეული“ (როგორც ამბობს)), მისთვის ბრწყინვალე შედეგებით დასრულდა – ბიოლოგიის ტურებში წარმატებით დამკვიდრებული მუდმივი მეწინავეობა ათასობით მოსწავლეს შორის საქართველოში... დედის დაკარგვამ უფრო გაამძაფრა სურვილი მეტის წედობა-ათვისებისა და ასე, ნაბიჯ-ნაბიჯ იზრდებოდა, ყალიბდებოდა და დაძლევა იხდებოდა მისთვის ყოველი – საუკეთესო მოსწავლე საუკეთესო სტუდენტად იქცა, მისი სახელი ყოველთვის უდრდა წარმა-

ტებულთა რეიტინგში; პრეზიდენტის და კიდევ ერთი სახელობითი სტიპენდიის მფლობელიც გახდა, უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ კი სხვადასხვა შთავაზება მიიღო ლექციების ციკლის გაძლიერება... საბოლოოდ კარდიოქირურგობა ირჩია, სადაც ყველაზე მეტად იპოვის ალბათ ნავთ-საყურდელს, ფიქრობს, რომ შეძლებს, ამ გზით მედიცინის არაერთ პრობლემას სძლიოს... „ყოველი დღე სწავლასა და განვითარებას ეძღვნება... ისევ ნიგნებით სავსე მაგიდა და „ყოველისმემდეგ“ ინტერნეტი – მაქსიმალური შესაძლებლობა ცოდნის შექმნა-გაღრმავებისა. აბიტურიენტებისთვის ნიგნებს წერს – ძნელი წარმოსადგენი არაა, მასზე უკეთ სხვამ იცოდეს, რა ცოდნა-უნარების და შესაძლებლობების განვითარებაა საჭირო კურსდამთავრებულისთვის, ამასთან, ურთულესი – USMLE გამოცდების დაძლევაშიც უდგას მხარსი ახალგაზრდებს; – „სამედიცინო დეტექტივსაც ვწერ, გენიალურ ადამიანს, ექიმ კორტექსს ეხება“, – ამბობს და ჩვენი წარმოდგენაც ახალი მტკივნეული მდინდობა მასზე. – ყოველი დღე ენდორფინებით, ოქსიტოცინითა და ადრენალინით იწყება და მთავრდება ჩემთვის,“ – ამბობს ღმილით... ამერიკაში აპირებს სწავლის გაგრძელებას, იქ, სადაც მეტია შესაძლებლობა სიახლის ხილვისა, განსჯისა თუ დაუფლებისა... „მერე კი, ცოდნაგამდგრებული, ისევ სამშობლოში დაბრუნდება, ვინ მოთვლის, რამდენს დაუბრუნებს სიცოცხლის ხალისს, ალბათ – ისეთებსაც, დღეს რომ ვერაფრით შევლიან ჩვენს კლინიკებში, მიუხედავად მათი დიდი მცდელობისა და...“ „ანაწყოს ბრწყინვალე კლინიკას“ გიორგი, სადაც შევასა მოვგვრის ალბათ უკლებლივ ყველამ, ვისაც მისი თანადგომა დასჭირდება. ყველაფერ ამას კი თავისი ცხოვრების სამაგალითო პიროვნების – უკეთილშობილესი დედის – ხსოვნას მიუძღვნის.

ღარიჟიან კომპაჩი

კაციანსაზი ხევის დიდი პასუხისმგებლობით

ექიმობა რომ ერთ-ერთი რთული და ყველაზე საპასუხისმგებლო პროფესიაა, არავისთვისაა სადავო. ეს ეხება ყველა პროფისიის ექიმს და, რაღა თქმა უნდა, ექიმ რეაბილიტაციის პროფესიის – მას ხომ პაციენტთან ერთად ყოველწუთი ბრძოლა უხდება ჯანმრთელობის აღდგენა-რეაბილიტაციისთვის, რაც ურთულესი პროცესია. თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ფიზიკური მედიცინის და რეაბილიტაციის ფაკულტეტზე, რომელიც ყველაზე ახალგაზრდა და სწრაფი ტემპით განვითარებადი ფაკულტეტი, არაერთი ახალგაზრდა ეუფლება ექიმი რეაბილიტაციის პროფესიისას უნივერსიტეტის სხვადასხვა თეორიულ თუ კლინიკურ დეპარტამენტში; უნივერსიტეტის ხელმძღვანელობა მუდმივად ზრუნავს ფაკულტეტის კლინიკური ბაზების თანამედროვე სტანდარტებით აღჭურვა-გადიერებისთვის, რაც მნიშვნელოვანი პირობაა დარგის განვითარების და მალაკვალიფიკაციის სპეციალისტების მოსამზადებლად. ამჟერად სწორედ თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ფიზიკური მედიცინის და რეაბილიტაციის ახალგაზრდა, წარმატებულ კურსდამთავრებულს, ნინო სისაურს, გააცნობოთ, რომელიც 2016 წლიდან

სამაგისტრო პროგრამით – რეაბილიტაცია სპორტში – აგრძელებს სწავლას. იგი პროფესიულ არჩევანს მედიცინისადმი უსაზღვრო ინტერესსა და სპორტისადმი განსაკუთრებულ სიყვარულს უკავშირებს: ნინო ჯერ კიდევ 5 წლის ასაკიდან გახლდათ დაკავებული სპორტით, კერძოდ – სპორტული აკრობატიკით (საქართველოს ნაკრების წევრი სპორტულ აკრობატიკაში 2002–2007 წლებში; საქართველოს ჩემპიონი ახალგაზრდებში) და ფიგურული სრიალით (საქართველოს ნაკრების და საქართველოს სახელმწიფო დასის წევრი ფიგურულ სრიალითში 2006–2013 წლებში; 2007 წელს – ინსტრუქტორი ფიგურულ სრიალითში). ნინო 2007 წელს ჩაირიცხა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ფიზიკური მედიცინის და რეაბილიტაციის ფაკულტეტზე და გასაკვირი არაა, რომ სტუდენტობის პერიოდი მისთვის ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზად მოსაგონარი და დასამახსოვრებელი პერიოდი იყო. ჯერ კიდევ მე-3 კურსზე გადიოდა სტაჟირებას თსსუ-ის სპორტული მედიცინის და რეაბილიტაციის კლინიკურ ცენტრში, სადაც ცოდნის გაღრმავების და პრაქტიკული უნარ-ჩვევების შექმნის შესაძლებლობა მიეცა. 2011 წლიდან უკვე აღნიშნულ ცენტრში იკავებს რეაბილიტაციის პოზიციას; პარალელურად, 2014 წლიდან, დაიბეჭიან ბავშვთა დაცვის ასოციაციაში 12-17 წლის მოზარდებთან უხდებდა ყოველდღიური ურთიერთობა რეაბილიტაციის ამპლუაში და ცდილობს ჯანმრთელობასთან დაკავშირებული პრობლემების დაძლევაში დაეხმაროს ბავშვებს. შეუძლებელია ასეთ რთულ და საპასუხისმგებლო საქმეს ემსახურებოდა, როგორც პაციენტის დაზიანებული ჯანმრთელობის აღდგენა და გვერდით არ გვეულბოდეს ადამიანები, ვინც შენთან ერთად ცდილობენ თავი გაათავაზონ ამ უხდებლად მისას – ისინი ხომ თსსუ-ის სპორტული მედიცინის და რეაბილიტაციის კლინიკურ ცენტრში (ხელმძღვანელი – ვალერი ახალკაცი), როგორც ამბობენ – „სიცოცხლის

დასასრული მე-8 გვ. -ზე

კახია კახიანი და მკურნალი

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში პროფესორ გივი ჟვანიას დაბადებიდან 90 წლის აღსანიშნავი საღამო გაიმართა, რომელსაც უნივერსიტეტის ხელმძღვანელებმა, პროფესორ-მასწავლებლებმა, პროფესორ გივი ჟვანიას მონაწილეობით, ახლოობლები, კოლეგები, სტუდენტები ესწრებოდნენ...

„ადამიანს სახეზე ეტყობა თავისი მეობა, პიროვნულობა, სულის თავისებურება, ისევე როგორც ამ ბუმბერაზ ადამიანს, რომლის თვალებიდან უზარმაზარი სითბო იფრქვევდა,“ – ამ სიტყვებით დაიწყო ახლოობისადმი მიძღვნილი საღამო თბილისის ბავშვთა ინტექტუალური კლინიკური საავადმყოფოს დირექტორმა, თსუ-ის კურდამთავრებულმა, ყველაფერს კარგად ცნობილმა ჯონი ჯანაშიამ, რომელიც ჩვეული მანერით, პროფესიული ოსტატობით და არტისტიზმით უძღვებოდა ღონისძიებას. მან გაიხსენა ყოფილ დეკანთან, უფროს კოლეგასა და სამაგალითო პიროვნებასთან ურთიერთობიდან ბევრი საინტერესო ისტორია: „პედიატრიის ფაკულტეტის სწორუპოვარი დეკანი და ჩვენი მეორე მამა“ – ასეთი იყო ცნობილი პროფესორის, პატარების დიდი მოამბის, მისეული შეფასება.

– პედიატრიის ფაკულტეტის დეკანად... ასეთ დატვირთვასთან გამკლავება იოლი არ არის, მაგრამ პროფესიის და ადამიანის სიყვარული ყველაფერს დაგაძლევინებს. ამის ნათელი მაგალითი პროფესორ გივი ჟვანიას ცხოვრება და მოღვაწეობაა, რომლის შემკვიდრებობა ბავშვთა ქირურგიის ეროვნული სკოლა, არაერთი სამეცნიერო პუბლიკაცია, მონოგრაფია, მეთოდური რეკომენდაცია, თუმცა ყველაზე მთავარი მისი სახელია, რომელსაც ღირსეულად ატარებს თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის პედიატრიის აკადემიური კლინიკა, რომლის დამფუძნებელიც თავადვე გახლდათ... ფასდაუდებელია მისი ღვაწლი თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის განვითარების თვალსაზრისით... ქართველი ექიმების, განსაკუთრებით – ბავშვთა ექიმების, კმაყოფილი პაციენტების და მათი მშობლების, მოსწავლეების, კოლეგების ურცხვი არმიის სახელით ვუხებ მადლობას ბატონ გივის და კიდევ ერთხელ მონივნებით ვადასტურებ მისდამი უდიდეს პატივისცემას,“ – ასე დაასრულა თავისი გამოსვლა უნივერსიტეტის რექტორმა, პროფესორმა ზურაბ ვადაჭკორიამ.

სალამოს ნამყვანმა ჯონი ჯანაშიამ საზოგადოებას გააცნო ბატონი გივი ჟვანიას ბიოგრაფია, წარმოდგენილი იყო ღონისძიების იდეის ავტორის, თსუ-ის გივი ჟვანიას სახელობის პედიატრიის აკადემიური კლინიკის ბავშვთა ნევროლოგიის დეპარტამენტის ხელმძღვანელის, პროფესორ ნანა ველაძის, მიერ შედგენილი გივი ჟვანიას მოღვაწეობის ამსახველი ფოტოქრონიკა. საზოგადოებას მიესალმა თსუ-ის გივი ჟვანიას სახელობის პედიატრიის აკადემიური კლინიკის დირექტორი, პროფესორი ლია ძიძიყური, რომელმაც გაიხსენა ბატონ გივი ჟვანიასთან ურთიერთობიდან საინტერესო ფაქტები, რაც მკაფიოდ წარმოაჩენდა მას, როგორც დიდებულ დასტაქარს და დიდბუნებოვან პიროვნებას.

აღნიშნა ძველი თაობის პედიატრთა მთელი პლუადის: ლევან ავალიანის, იოსებ კვაჭაძის, ირაკლი ციციშვილის, მერი გელოვანის, ჯიმშერ ნატრიაშვილის, ავთანდილ კვეზერელი-კობახის, ქრისტინე ქუთელიას და სხვათა განსაკუთრებული ღვაწლის შესახებაც, რომლებიც მაგალითად რჩებიან მომავალი თაობებისთვის არა მარტო როგორც დიდი ექიმები და პედაგოგები, არამედ – გამორჩეული ადამიანები. მასწავლებელი და უფროსი კოლეგა სიყვარულით და სითბოთი გაიხსენეს პროფესორებმა: მერაბ ბუაქემ, რამაზ კუტუბიძემ, ნუგზარ უბერმა, გოგი ჩახუნაშვილმა, რომლებმაც მის დიდ პროფესიონალიზმთან ერთად ყურადღება იმ ადამიანურ ღირსებებზე გაამახვილეს, რისთვისაც გივი ჟვანია ასე ახლობელი და საყვარელი იყო ყველასთვის – პატარა პაციენტების დიდი მკურნალი, როგორც საღამოზე უნივერსიტეტის რექტორმა აღნიშნა, ზღაპრის დიდი და კეთილი გმირივით შემოვიდა პავლე ქირურგიის სამყაროში, სადაც თითქმის ნახევარი საუკუნე იღვანა და სიცოცხლის ბოლომდე დაუღალავად ემსახურა საყვარელ საქმეს.

ნატო ბოლქვაძე

საუკეთესო პედიატრი, პედაგოგი და მკურნალი

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი, პატივს სცემს რა ტრადიციებს და ზრუნავს მომავალზე, ღირსეულ პატივს მიაგებს ადამიანებს, რომელთაც მნიშვნელოვანი კვალი დატოვეს მისი განვითარების ისტორიაში. ამ სულისკვეთების იყო საღამო, მიძღვნილი, პროფესორ ვახტანგ ყიფიანის ხსოვნისადმი – მადლიერების გამოხატვის კიდევ ერთი დასტური ადამიანის მიმართ, რომლის წვლილიც გამორჩეულია თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის თითქმის საუკუნოვან ისტორიაში.

აკადემიური სამედიცინო საზოგადოების ეს წარმომადგენლობითი თავყრილობა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის, საქართველოს პათოფიზიოლოგთა საზოგადოების, ივანე ბერიტაშვილის ფიზიოლოგთა საზოგადოების და საქართველოს ფარმაკოლოგთა საზოგადოების ორგანიზებით დაიგეგმა.

პროფესორები: ვადიმ სააკაძე, ალექსანდრე ციბაძე, ვახტანგ ყიფიანი და თამარ დეკანოზიძე.

ბატონ ვახტანგ ყიფიანს, ყველა – კოლეგები, მეგობრები თუ მონაფრთხილები, ერთხმად ახასიათებდა, როგორც ინტელექტუალურ, პრინციპულ, კეთილშობილ, ქარიზმატულ, მრავალი ადამიანური ღირსებით შემკულ პიროვნებას. ჩვეული, დარბაისლური მანერით საღამოს უძღვებოდა თსუ-ის პათოფიზიოლოგიის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, პროფესორი თეიმურაზ პეტრიაშვილი, რომელმაც საზღვარსაღარა ბატონი ვახტანგ ყიფიანის წვლილის შესახებ მისი წინამორბედების – აკადემიკოს ვლადიმერ ვორონინის, პროფესორების ირინა ზაალიშვილის და თეიმურაზ ნათაძის – სამეცნიერო და აკადემიური მემკვიდრეობის, ქართული პათოფიზიოლოგიური სკოლის მდიდარი ტრადიციების შემდგომი წინსვლითი განვითარების საქმეში.

პროფესორმა ზურაბ ვადაჭკორიამ, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორმა – თავის ემოციით გაჯერებულ გამოსვლაში გაიხსენა ის ურთულესი, მაგრამ, ამასთანავე, საინტერესო პერიოდი, როდესაც საქართველოს უმაღლესი საგანმანათლებლო სისტემა არაერთი ობიექტური გამოწვევის და სირთულის დაძლევის ამოცანის წინაშე დადგა და უნივერსიტეტის მამინდელმა ადმინისტრაციამ, და, მათ შორის, პრორექტორმა ვახტანგ ყიფიანმა, გააკეთა ყველაფერი სამედიცინო უნივერსიტეტის გაძლიერების, მისი განვითარების სწორი სტრატეგიის დაგეგმვის, სწავლების და კვლევის ინტენსივიზაციის მიზნით გაფართოებისთვის.

პროფესორ ლევან ავალიანის 100 წლისთავისადმი მიძღვნილი 31-ე საბავშვო-პედაგოგიური კონფერენცია

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ისტორია და დაჯაჭვებულია იმ პროფესიონალების ცხოვრებასა და მოღვაწეობასთან, რომლებმაც ნარეულ კვალი დატოვეს ქართულ მედიცინაში. მათ სახელებს დღესაც უდიდესი მონივნებით ასხენებენ მონაფრთხილები და ის ადამიანები, რომლებსაც პაციენტის რანგში მოუხდათ სახელგანთქმული ექიმების დაცნობა. წლები გადის და მესხერებიდან არ იშლება ასეთი საპატივცემულო სახელები... 2017 წლის 8 დეკემბერს, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში პროფესორ ლევან (ლეო) ავალიანის დაბადებიდან 100 წლისადმი მიძღვნილი 31-ე სამეცნიერო-პრაქტიკული კონფერენცია გაიმართა. საღამოს ესწრებოდნენ პროფესორ ლევან ავალიანის კოლეგები, მეგობრები და ოჯახის წევრები, რომლებმაც დიდი პატივისცემით გაიხსენეს მისი დამსახურება სამედიცინო სფეროში, განსაკუთრებით კი – პედიატრიის დარგში.

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორმა, პროფესორმა ზურაბ ვადაჭკორიამ ისაუბრა პროფესორ ლევან ავალიანის დიდ წვლილზე თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის განვითარებაში; აღნიშნა, რომ ათეული წლების მანძილზე იგი იყო კარგი ექიმი, მასწავლებელი და ადმინისტრატორი, რომელმაც დიდი ღვაწლი დასდო მედიცინის განვითარებას. რექტორმა დიდი მადლობა გადაუხადა ღონისძიების ორგანიზატორებს, დამსწრე საზოგადოებას და ოჯახის წევრებს.

ლევან ავალიანის ოჯახის წევრებს კონფერენციის ორგანიზატორებისგან მადლობის სიგელი გადაეცათ.

დიცინო უნივერსიტეტის რექტორმა, ისაუბრა პროფესორ ვახტანგ ყიფიანზე, როგორც საუკეთესო ადამიანზე, პედაგოგზე, მკვლევარსა და ორგანიზატორზე. მან ხაზი გაუსვა ვახტანგ ყიფიანის გამორჩეულ ნიჭს – გამომედიცინოებთან, დიდთან თუ პატარასთან, ჰქონოდა სიყვარულით სავსე დამოკიდებულება, რაც ასე ღირებულად ადამიანებისათვის. პათოფიზიოლოგიის დეპარტამენტის პროფესორმა, ნატალია პავლიაშვილმა, აღნიშნა, რომ ბატონი ვახტანგი ბრძანდებოდა იმ გამორჩეული ნიჭისა და ღირსეული ადამიანების ტრადიციების გამგრძელებელი, რომლებიც ათეულწლებით ქმნიდნენ პათოფიზიოლოგიური მეცნიერების ისტორიას; იგი, რამდენიმე მონოგრაფიის, ორასამდე სამეცნიერო ნაშრომის, ათეული სახელმძღვანელოს ავტორისა პათოფიზიოლოგიაში, რომელიც კიდევ დიდხანს იქნება ქრესტომათიული მომავალი და ახალგაზრდა მედიკოსებისთვის. პროფესორმა რამაზ ხეცურიან-

რამაზ ხუროძემ, და ეს ნამდვილად ასეა... თსუ-ის სამედიცინო ფარმაკოლოგიის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, პროფესორი ნიკოლოზ გონგაძე აუდიტორიას ესაუბრა ბატონ ვახტანგთან წლების მანძილზე ჩამოყალიბებულ მეცნიერულ, საქმიან და ადამიანურ ურთიერთობებზე, რაც ბატონი ვახტანგის არაერთი ღირსეული თვისებით იყო გამოყარებული. პროფესორ ზურაბ ზურაბაშვილის თქმით, ბატონი ვახტანგი მაქსიმალისტი იყო, როგორც ინსტიტუტთან, კათედრასთან და კოლეგებთან, ასევე და უპირველესად, საკუთარ თავთან მიმართებაში; იყო საინტერესოდ მოსასმენი ორატორი; მაგრამ სტუდენტებს ხიბლადაც არა მარტო ამით, არამედ იმითაც, რომ ისინი გრძობდნენ სიკეთეს და სიყვარულს მისგან. სტუდენტს ეს არასდროს ეშლება!!! დიდ სიყვარულით და სითბოთი გაიხსენა ბატონი ვახტანგი ყიფიანები ოჯახის მეგობრებმა, ქალბატონმა ნინა გაფრინდავილმა – ქართული გონის და ნიჭის საიმამყვე.

ბატონ ვახტანგთან ურთიერთობის დეტალებზე ისაუბრეს პროფესორებმა: ალექსანდრე ციბაძემ, დიმიტრი კორძაიამ, პათოფიზიოლოგებმა – მარინა შაქარაშვილმა და ცინუკი ჯანელიძემ; მათ თბილად და პატივისცემით მოიგონეს კოლეგა და უფროსი მეგობარი. სხდომას ესწრებოდნენ ბატონი ვახტანგის მეუღლე – ქალბატონი ცისანა, შვილები – ნინო და ნანა ყიფიანები, თსუ-ის ასოცირებული პროფესორები, შვილიშვილები – დიდი ოჯახის ტრადიციების ღირსეული გამგრძელებლები. პროფესორ ვახტანგ ყიფიანის სახელს დაივწყება არ უნერია; თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში გრძელდება მის მიერ გაკეთებული სასიკეთო და მამულისმოყვარე საქმეები – „ტრადიციებით მომავლისკენ!“

დაკავშირებული

პროფესორი ლევან ავალიანი კოლეგებთან ერთად

პროფესორ ლეო ავალიანის ძალისხმევით, თბილისის ექიმთა დახელოვნების სახელმწიფო ინსტიტუტში 1967 წელს გაიხსნა ბავშვთა ქირურგიის კურსი, რომელსაც ის სათავეში ჩაუდგა და 20 წელი საზოგადოებრივ საწყისებზე ხელმძღვანელობდა. მისი თაოსნობით, საქართველოს ქირურგიული სექცია, ჩამოყალიბდა ბავშვთა ქირურგიის სკოლა, რომლის სტრუქტურა დღემდე შენარჩუნებულია. ღონისძიება 4 სექციას მოიცავდა. კონფერენციაზე წარმოდგენილი იყო პედიატრიის დარგში არსებული მიღწევები, ინოვაციები და აქტუალური საკითხები.

ფესტივალი „ნილაბი“ და „ჰიგიას“ ახალი თაობის წარმართვა

თეატრის მოყვარულებისთვის კარგადაა ცნობილი, რომ მოყვარულ სტუდენტურ თეატრთა ასოციაციის მიერ 2011 წელს დაფუძნდა საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი „ნილაბი“, რომელზეც სხვადასხვა უნივერსიტეტის თეატრალური დასები წარადგენენ სპექტაკლებს, როგორც საქართველოდან, ისე – უცხოეთიდან.

წელს, უკვე მეექვსედ, შეიკრიბნენ ფესტივალში მონაწილე დასები და თეატრის თავყვანილები ფესტივალ „ნილაბის“ საზეიმო გახსნაზე, რომელიც, ტრადიციულად, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში გაიმართა.

ფესტივალზე წარმოდგენილ სპექტაკლებს აფასებდა კომპეტენტური ჟიური: რეჟისორი – გოგი თოდაძე, მსახიობები: ეკატერინე დემეტრაძე, დავით გოციროძე, ლაურა რეხვიაშვილი, მია ხორნაული, არჩილ სოლოლაშვილი, ეკა მჭავაძე; თეატრმცოდნე – ნიკოლოზ ნულოჟიძე და მერიის გამათლებლის, სპორტის და ახალგაზრდულ საქმეთა საქალაქო სამსახურის უფროსი ირაკლი გვილაია.

აღსანიშნავია, რომ წელს ფესტივალში მონაწილეობდნენ საქართველოს 6 უნივერსიტეტის, ასევე – უკრაინის აგრარული და ირანის ეკონომიკის უნივერსიტეტის თეატრალური დასები. განსხვავებით წინა წლებისგან, ფესტივალზე წარდგა ინტეგრირებული თეატრი „აზნაურის ბაღი“ – შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირების მონაწილეობით, რომელმაც მასწავლებლის მონაწილეობა და ოვაციები დაიმსახურა.

როგორც ყოველთვის, საინტერესო იყო თეატრ „ჰიგიას“ მი-

ერ წარმოდგენილი სპექტაკლი – „Bachelorette Party, ანუ წინასაქორწილო წვეულება“, რომლის პრემიერა 7 დეკემბერს თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში გაიმართა. სპექტაკლი ერთმომედებიანი გახლდათ – ოტია იოსელიანის „ექვსი შინაბურა და ერთი მამაკაცი“ გათანამედროვეებული ვერსია თსუ-ის სტუდენტის, თამარ ჟღენტის ინსცენირებით დაიდგა და სასიხარულოა, რომ „ჰიგიას“ ახალმა თაობამ დებიუტი წარმატებული სპექტაკლით აღნიშნა. თეატრის რეჟისორმა, თსუ-ის პსიტოლოგიის, ციტოლოგიის და ემბრიოლოგიის დეპარტამენტის ასოცირებულმა პროფესორმა, ნათია გუჯაბიძემ ჩვენთან საუბრისას აღნიშნა: „ველადი, რადგან „ჰიგიას“ ძველი, წარმატებული თაობის შემდეგ ეს პირველი სპექტაკლი იყო და ბედნიერი ვარ, რომ ახლებმა იმედები გააძლიერეს. შეიძლება ითქვას, რომ ერთიანად ძლიერი ნაკადი, ნიჭიერი თაობა მოვიდა „ჰიგიაში“, რაც მძლევს სტიმულს მომავალშიც არაერთი ახალი სპექტაკლით გაგახარო მაყურებელი.“

„ჰიგიას“ ახალ წარმოდგენაში ყურადღებას იქცევდა დღევანდელი ამსახველი რეალისტური სცენები, ქალთა განსხვავებული ტიპაჟები, რომელსაც შესაშური სტატობით ასრულებდნენ ახალბედა მსახიობები, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სტუდენტები, რომელმაც შეძლეს რეჟისორის სათქმელი – სიყვარული ყველაფერზე მაღლა დგას – ზუსტად მიეტანათ მაყურებელამდე. საინტერესო პასაჟებზე გავერუბეთ სპექტაკლის ემოციური მუხტი გა-

დამდები იყო მაყურებლისთვისაც, რაც ადასტურებდა რომ პირველი გამოცდა დებიუტანტმა მსახიობებმა წარმატებით ჩააბარეს, თუმცა მთავარი წარმატება ჯერ კიდევ წინ ელოდათ: „ჰიგიაში“ 14-დან 4 ნომინაციაში გაიმარჯვა – ფესტივალ „ნილაბის“ დახურვის საზეიმო ცერემონიაზე დასახელდნენ სხვადასხვა ნომინაციაში გამარჯვებულები, მათ შორის „ჰიგიას“ მსახიობებები, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სტუდენტები: ნიკოლოზ დვალი, მამაკაცის ეპიზოდური როლის საუკეთესო შესრულებისთვის (სტომატოლოგიის ფაკულტეტის I სემესტრი), მამო კეინიხიძე, ქალის ეპიზოდური როლის

საუკეთესო შესრულებისთვის (ჯანდაცვის ფაკულტეტის I სემესტრი), თაკო ბოგველი, ქალის კომედიური როლის საუკეთესო შესრულებისთვის (მედიცინის ფაკულტეტის III სემესტრი), სალომე აბესალაშვილი, ქალის მეორეხარისხოვანი როლის საუკეთესო შესრულებისთვის (სტომატოლოგიის ფაკულტეტის X სემესტრი).

„ჰიგიასთვის“ წარმატებები უცხო არ არის და ეჭვი არ გვეპარება, რომ წინ კიდევ ბევრი ფესტივალი, მაყურებლის აღფრთოვანება და თეატრალური დღესასწაულით მოგვრილი ემოციების კასკადი გველის, რისთვისაც „ჰიგია“ ასე გამორჩევი უყვარს სამედიცინო უნივერსიტეტის და თეატრის ურიცხვ თავყვანილსაცემებს.

აფხაზეთის ომი... ჩვენი უახლესი ისტორიის ტრაგიაშით აღსავსე დღეები... გაუნელვებელი ტვივილი და უსასოობის მწარე განცდა... ომის სიმზურვალეში დაფრთხილი მრავალი ახალგაზრდის სიცოცხლე... პატარა ბიჭები, მანამდე ზღვაც რომ არ ენახათ და ერთბაშად შეეჯახნენ ომის დაუნდობლობას და სისასტიკეს... და ქართველი ექიმების წარმოუდგენელი გმირობა, სიცოცხლის ფასად განუვლი რისკი და ხშირად სიკვდილზე გამარჯვების სიხარული...

სწორედ ამის შესახებ გვიამბობდა ტელეკომპანია პულსის დოკუმენტური ფილმი: „საბედისწერო ცამეტი“, რომლის საპრემიერო ჩვენება სიმბოლურად 13 დეკემბერს, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში შედგა. ფილმი ასახულია აფხაზეთის ომის ავტენტიკური 13 თვის და 13 დღის ტვივილიანი ისტორია, რაზეც სამედიცინო საზოგადოების ღირსეული წარმომადგენლები, ომის მონაწილე ექიმების გმირობის და თავგანწირვის სულიანობა იხსენიება... როგორც ტელეკომპანია „პულსის“ ხელმძღვანელმა, ქალბატონმა თიკო დამონდაშვილმა აღნიშნა, ერთმა პატარა სიუჟეტმა, რომლის გადაღება 27 სექტემბერს, სოხუმის დაქვეითების დღეს დაივიწყდა, ნათლად წარმოაჩინა, რომ ქართველი ექიმების გმირობის ამ გასაოცარ ისტორიას, არაერთი საინტერესო რესპონდენტის მიერ ნამბობს, არაოთხეტი სიუჟეტი, ვრცელი გადაცემა ვერ დაიტევდა და სწორედ მაშინ დაიწყო ისტორიის გაგრძელება. მან მადლობა გადაუხადა ფილმის ყველა მონაწილეს, ქართველ ექიმებს – თავდადებისა და მამაცობისთვის, კადრს მიღმა მდგომ ადამიანებს, ვისაც დიდი წვლილი მიუძღვით ფილმის გადაღებაში: დაავადებთა კონტროლის და საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის ეროვნული ცენტრის გენერალურ დირექტორს, პროფესორ ამირან გამყრელიძეს – განუზომლად დიდი მხარდაჭერისთვის; აფხაზეთის ომიდან ყველასთვის კარგად ცნობილი გმირს, გია ნიშნაიძეს – ფილმის გადაღებები ჯგუფისთვის განუვლი დახმარებისთვის და სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორს, პროფესორ ზურაბ ვადაჭკორიას, რომლის თანადგომას მუდმივად გრძობს ტელეკომპანია „პულსის“ შემოქმედებითი ჯგუფი.

ეს იყო უმძიმესი დღეები, რასაც ვერ დაივიწყებ, ომი ხომ ყველაფერს ააშკარავებს – ცუდაც და კარგსაც, რადგან სიკვდილ-სიცოცხლის ზღვარზე არავინ თამაშობს – თავისთავად წარმოიჩინდა ადამიანური ბუნების ყველა სისუსტე თუ სისასტიკე, ამასთანავე – სიკეთე, გამბედაობა, გმირობა, თანადგომა“, – ნათქვამია ფილმში, რომლის ავტორებმა უდავოდ მნიშვნელოვანი სიტყვა თქვეს ჩვენი ქვეყნის ისტორიის ამ უმძიმესი პერიოდის ასე პირუთვნელად და მალაპროფესიულად წარმოჩენილი და კიდევ ერთხელ დაგვაფიქრეს ექიმის პროფესიის მნიშვნელობასა და განსაკუთრებულობაზე, თუმცა ზოგჯერ ეს გმირობა, როგორც ფილმის ჩვენების შემდეგ გულისტკივილით აღინიშნა, სათანადოდ დაფასებული არ არის.

ბუნებრივია, ემოციები სჭარბობდა გამომსვლელთა მეფასებებში, რომელთა შორის იყვნენ: გულიკო ჩაფიძის სახელობის გადაუღებელი კარდიოლოგიის ცენტრის სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე, აფხაზეთის ომის

დროს ჯანდაცვის მინისტრის მოადგილე, ავთანდილ ჯორბენაძე, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარე გია გვაზაია, 1992-2007 წლებში საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს კატასტროფის მედიცინის ცენტრის გენერალური დირექტორი, აფხაზეთის ომის ერთ-ერთი გამორჩეული გმირი – გია ნიშნაიძე, კლინიკა „ოქსფორდ მედიკალ ჯორჯიას“ ექიმი, პროფესორი ლადო კახაძე, თსუ-ის ადამიანის ნორმალური ანატომიის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, აფხაზეთის ომის დროს თსუ-ის რექტორი, პროფესორი რამაზ ხეცურიანი, თსუ-ის კურსდამთავრებული, აფხაზეთის ომის ვეტერანი, მწერალი ზურაბ ლეჟაშვილი. ფილმის ჩვენებას ესწრებოდნენ და საზოგადოებას სიტყვით მიმართეს აფხაზეთის ომში დაღუპული სამედიცინო უნივერსიტეტის სტუდენტების მშობლებმაც. ომში გმირულად დაღუპული თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სტუდენტების: გიორგი მიროშაძის, ნიკოლოზ ლიბრაძის, რევაზ მუმლაძის, ილია მელაძის და ვასილ კილაძის სახელებს უკვდავსაყვამად თსუ-ში აღმართულია მემორიალი და ჩვენი უნივერსიტეტი განსაკუთრებულ პატივს მიაგებს მათ სხოვნას...

ფილმმა ბევრ რამეზე დაგვაფიქრა და, მათ შორის, გაეროების აუცილებლობაზეც, რადგან, როგორც ფილმში ნათქვამია: ყველა ვინც აფხაზეთის ომი გამოიარა, ამ იმედით ცხოვრობს – მათ წარმოსახვით ხომ აღნიშნავს სატყბასავით შემორჩა სოხუმის ლურჯი ცა, ფირუზისფერი ზღვა და მის ზედაპირზე მოფრთხილ თოვლები, მაგნოლიების დაუფიქარი სურნელი და ქალაქის ულამაზესი პეიზაჟი, ომის სისასტიკემ რომ გაანადგურა... და როგორც უნივერსიტეტის რექტორმა, პროფესორმა ზურაბ ვადაჭკორიამ აღნიშნა, ფილმი მნიშვნელოვანია არა მარტო ჩვენი საზოგადოების და მომავალი თაობებისთვის, არამედ ქართულ-აფხაზური ურთიერთობების ალღების თვალსაზრისითაც, რადგან ჩატვირთილი სწორედ ის ჰუმანიზმი და გულწრფელი პათოსი აღადგენს, რითაც გამსჭვალულია ფილმი „საბედისწერო ცამეტი“, რომელმაც ასეთი ემოცია და დაუფიქარი შთაბეჭდილება დაუტოვა მაყურებელს.

გვერდი მოამზადა ნატო პოლქვაძემ

პასიუტა გიგანის დიდი პასუხისმგებლობით

დასაწყისი მე-6 კვ.-დან

ხარისხის“ პროფესიას ემსახურებან, პაციენტის სასიცოცხლო ფუნქციების აღდგენის და ტკივილის დაძლევის დიდი პასუხისმგებლობით...

თავის საქმიანობაზე საუბრისას ნინო ყურადღებას სწორედ რეაბილიტოლოგიის პროფესიის მნიშვნელობაზე ამახვილებს: „მოგესხენებათ, ჩვენ პაციენტის შეზღუდული ფუნქციის ოპტიმალურ დონეზე აღდგენისთვის ვიზუალურ და აბს ვახორციელებთ ფიზიკური თერაპიის სხვადასხვა მეთოდით. წარმოდგინეთ, რამდენად რთული და მნიშვნელოვანია პაციენტთან ერთად ყოველდღიური ბრძოლა, ვთქვათ, საყრდენ-მამოძრავებელი სისტემის დაზიანების შემთხვევაში, როცა მათთან ერთად განიცდის ტკივილს და სიხარულს... ძალისხმევას არ ვიშურებ სპორტსმენისთვის ტრავმის შემდგომი მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად – მისთვის ხომ ყვე-

ლაზე მნიშვნელოვანი სპორტულ ასპარეზზე გასვლა... მოუხდევად იმისა, რომ საქართველოში სპორტული მედიცინისა და რეაბილიტაციისადმი ინტერესი იზრდება, იხსენება სარეზილიტაციო ცენტრები, სადაც წარმატებულად ხორციელდება პაციენტების ფიზიკური რეაბილიტაციის პროცესი, კარგი იქნება, სახელმწიფო ან კერძო სადაზღვევო სისტემა ითვალისწინებდეს რეაბილიტაციის დაფინანსებას, რაც მნიშვნელოვანია დარგის შემდგომი განვითარებისთვის“, – აღნიშნავს ნინო.

არცთუ ცოტა დრო მიაქვს ახალგაზრდა რეაბილიტოლოგის სტუდენტებთან ურთიერთობას – ნინო და მისი კოლეგები ცოდნას და ენერჯიას არ იშურებენ, რათა სპორტული მედიცინის და რეაბილიტაციის კლინიკურ ცენტრში სტუდენტებმა თეორიულ ცოდნასთან ერთად პრაქტიკული უნარ-ჩვევები გამოიმუშაონ და გუნდური მუშაობის პრინციპებს დაეუფლონ, რაც ძალზე მნიშვნელოვანია წარმატების მისაღწევად.

ასეთი დატვირთული და ნაყოფიერი ჩვენი ახალგაზრდა რესპონდენტის საქმიანობა, რომელიც პროფესიის მიღმა მხიარული, ოჯახზე მზრუნველი და სპორტის ისეთივე მოყვარულია, როგორც – ადრე: ვისუფალ დროს მეგობრებთან ერთად ყინულის მოედანზე სრიალით იგსებს ბოლო დროს აქტიური სპორტული ცხოვრებისგან მოწყვეტის დეფიციტს. სამომავლოდ ნინო დოქტორანტურაში სწავლის გაგრძელებასაც გეგმავს და ყველაზე დიდ სურვილსაც სიაჟივებით და სავსებით გულწრფელად გვიხმებს: უნდა გაცილებით მეტ ადამიანს დაეხმაროს, ვიდრე – დღემდე, რადგან ყველაზე მეტად ახარებს პაციენტისგან მოსმენილი: „ახლა კარგად ვარ“ „ღარ მტკივა“, „უკეთ დავდივარ“... პროფესიისადმი თანდევით სიროტულ და პასუხისმგებლობა ხომ მისი შეგნებული არჩევანია – არა რუტინული ყოველდღიურობა, არამედ ექიმობის არსის სრულად გაცნობიერებით ნაკარნახევი ცხოვრების წესი...

„სამედიცინო გაზეთის“ რედაქცია
ვაჟა-ფშაველას გამზირი №33,
ოთახი №600,
ტ. 254-24-64
რედაქტორი
ლელა ჯიყაშვილი
კორესპონდენტები:
მანანა ფხალაძე
ტ. 555 29 98 27
დარეჯან კომლაძე
ტ. 558 17 08 47
ნატო ბოლქვაძე
ტ. 555 28 28 97
ელ-ფოსტა
newspapersmu@gmail.com